

"סיפור גדול"

תסריט לסרט עלילתי קומי
ע"פ רעיון מקורי מאת שרון מימון

תסריטאים: שרון מימון, דני כהן סולל.

במאים: שרון מימון, ארז תדמור.

עורך תסריט: שמי זרחין.

מפיקים: חיליק מיכאלי, אברהם פרחי, תמי לאון UCM.

מיכה שגריר, תפוז תקשורת.

מעודכן - 29.10.07

1. פנים. בית ספר - יום (פולשבק)

פרוזדור ארוך של בית ספר בשנות השבעים. שורה של 50 תלמידי כיתה א' עומדים בפרוזדור בתלבושת אחידה, צמודים לקיר מחוץ לחדר האחות. הרצל, בן ה-8, מתבלט ביניהם מאחר והוא מאוד שמן. הרצל עומד שני בתור לחדר. התלמיד שלפניו נכנס לחדר האחות. הרצל מביט אל תוך החדר מבוהל, שם התלמיד מוריד חולצה ועולה על המשקל. לאחר שהאחות שוקלת אותו ומודדת את גובהו, התלמיד מתלבש ויוצא מהחדר. הרצל, שבשלב זה עומד ראשון בתור לאחות, נראה מאוד לחוץ. הוא מביט לאחור, ניגש ונעמד מאחורי שני תלמידים בתור כשהוא מבוהל. האחות יוצאת מהחדר כעוסה, היא ניגשת אל הרצל, מוציאה אותו מהתור כשהיא אוחזת בזרועו ומכניסה אותו אל תוך חדרה.

2. פנים. חדר האחות – יום.

הרצל נכנס אל החדר, מוריד חולצה ועולה על המשקל ומרים רגל אחת באוויר. מחוג המשקל מתחיל לעלות. (המחוג יעצר בסצנה הבאה)

3. פנים. מועדון יורדי משקל – יום.

מחוג המשקל מהסצנה הקודמת נעצר ומורה על 146 ק"ג. על המשקל עומד הרצל (35, שמן, לבוש ברישול, מבט חסר ביטחון בעיניו, 30 נשים וגברים שמנים עומדים סביב ואומרים יחד "בוז" מאוכזב ארוך. הרצל יורד נבוך ומושפל מהמשקל. גאולה המדריכה (40, חתיכה) מביטה בו באכזבה. הרצל נעמד ליד אהרון, 40 שמן.

הרצל (לגאולה)
נשבע לך, אני מה זה משתדל.

גאולה

איזה משתדל איזה, אני יכולה לשמוע אותך משמין.

סמי (35, שמן) מוריד ווסט עליו כתוב "ערוץ קהילתי – חדשות רמלה", נותן אותו לגידי (35, השמן הכי רזה בחבורה, שוקל מאה, לבוש מעט בצבעוניות). סמי עולה להישקל. המחוג מורה 119 ק"ג, גם סמי זוכה למחיאות כפיים. זהבה, (33, שמנה, יפה מאוד) עולה על המשקל. היא נשקלת וזוכה למחיאות כפיים כשהמשקל מורה 108. הרצל מביט בזהבה בעניין רב.

גאולה המדריכה (לקבוצה)
טוב, חבר'ה, סיימנו להיום. אתם יכולים להתגלגל
החוצה.

קבוצת השמנים מתחילה לעזוב את המקום.

גאולה
הרצל, תעבור אצלי במשרד.

4. פנים. מועדון יורדי משקל, משרדה של גאולה - יום.

במשרד קטן ישובים גאולה והרצל משני עברי שולחן. קירות המשרד עמוסים לעייפה בתמונות של אנשים לפני ואחרי דיאטה. בשיחה, הרצל לא מביט בעיניה של גאולה.

גאולה (בתקיפות)
אל תיתמם לי, כבר עברנו את השיחה הזו יותר
מפעם אחת. אתה סתם עקשן, זה יפריע לך אם אני
יעשן?

הרצל מהנהן. גאולה מדליקה את הסיגריה ומעשנת. היא שולפת כרטיס שעליו גרף עם התקדמות המשקל של הרצל. הגרף בעלייה.

גאולה
בבקשה! זה מאפרייל שאתה רק עולה.

הרצל
מה זה? כאן קצת ירדתי, לא?

גאולה (בחוסר סבלנות)
זה אחרי יום כיפור! הרצל, אני חושבת שאנחנו
כבר לא עוזרים לך, אתה מוציא לחברה את
הרוח מהמפרשים. תנסה להבין אותי. חבל על
הכסף שלך והאנרגיה שלי.

הרצל
מה להבין? שאתם בתחרות בין הסניפים, שאני
דופק לך ת'סטטיסטיקה?

גאולה
מה אתה רומז?

הרצל נלחץ.

הרצל (בחשש)
גאולה נו תני לי עוד צ'אנס.

גאולה (קוטעת אותו)
אתה עלית שלוש עשרה קילו בחודשיים
האחרונים.

הרצל (נלחץ)
אז עליתי שלוש עשרה קילו בחודשיים האחרונים,
אבל תאמיני לי, בהשוואה לדיאטות אחרות שעשיתי
זה ממש התקדמות.

הרצל מחייך, גאולה קמה ואוספת את דבריה מהשולחן.

גאולה
הרצל, כשאתה משקר לי, אל תשקר לעצמך.

***5 . חוץ. חניה ביורדי משקל - יום.**

על קיר הבניין פרוש פוסטר גדול של דוגמנית דקת גזרה. בתחתית הפוסטר כיתוב
"יורדי המשקל סניף רמלה". מתחת לפוסטר חונה פיז'ו 205 ישנה. במכונית יושבת
זהבה ליד מושב הנהג ומביטה עצובה בדוגמנית שבפוסטר. סמי, גידי ואהרון
נדחקים במושב האחורי (כולם שמנים). אהרון לא מצליח לסגור את הדלת מאחר
ואין מקום מאחור. השלושה יוצאים ונכנסים שוב לרכב, הפעם גידי שישב ליד הדלת
יושב באמצע. אהרון מנסה שוב לסגור את הדלת ללא הצלחה. הרצל מגיע לרכב
ומתיישב במושב הנהג מבואס.

הרצל (לזהבה מופתע)
אה, היי.

זהבה מחייכת. אהרון נותן מכה חזקה במשענת כיסאו של הרצל.

אהרון (בכעס)
כוס רבאק, כמה זמן? ייבשת אותנו.

זהבה זורקת מבט נוזף לעבר אהרון. אהרון עדיין מנסה לסגור את הדלת. הרצל
מתניע ונוסע. אהרון ממשיך לנסות לסגור את הדלת ללא הצלחה. הדלת נשארת
מעט פתוחה בנסיעה.

***א5 . פנים. רכבו של הרצל, בכביש ראשי - יום.**

רכבו של הרצל ברחוב ברמלה. הרצל נראה מאוד מבואס. זהבה מביטה בו.

גידי (להרצל)
מה היא רצתה?

הרצל (מחייך במבוכה)
כלום. הציעה לי לנסות דיאטה אחרת.

זהבה (מתלהבת)
יש להם משהו חדש?

הרצל (מבואס)
במקום אחר.

אהרון (צוחק)
מה? מעיפים אותך?

גידי (להרצל בנחישות)
מה זה השטויות האלה? אתה משלם.

סמי
נראה אותה מעיפה אותך. ישר אני עושה
עליה כתבה שיעיפו אותה כמו טיל.

זהבה (להרצל)
תבוא, תבוא שבוע הבא. יהיה בסדר, אל תדאג.

אהרון (להרצל)
יש לך הזדמנות לעזוב, תעזוב. נשבע לך, אם
לא אשתי, מזמן הייתי עוזב.

6. חוץ. מכוניתו של הרצל ברחובות רמלה. יום.

מכוניתו של הרצל נוסעת ברחוב ברמלה. ברכב הרצל, אהרון, סמי, גידי וזהבה.

7. חוץ. מכוניתו של הרצל ברחובות רמלה. לילה. (סצנה ירדה)

8. חוץ. חניית בניין ביתה של זהבה. ערב.

המכונית נכנסת לרחבת חניה במתחם בניינים. ברכב רק הרצל וזהבה.

זהבה (מחייכת)
אני כל החיים שלי ברמלה, איך לא הכרנו לפני
זה?

הרצל
הכרנו. את לא זוכרת. אני יש לי בעיה של
נוכחות.

זהבה (מחייכת)
אין לך.

הרצל נראה מאוד נבוך.

הרצל
עבדת פעם בפסאג', לא? איפה נעלמת?

זהבה (מחייכת)
התחתנתי, התגרשתי... ואז התחתנתי
והתגרשתי... כל אחד מהם הוסיף לי עשר קילו...

הרצל מחייך.

הרצל
הספקת הרבה. מה? למה התגרשת?

זהבה
שונאת שקרנים.

הרצל מהנהן. זהבה והרצל שותקים שתיקה רומנטית.

זהבה (מחייכת)
טוב, ביי.

הרצל
ביי.

9. פנים. מסעדה בנתב"ג – יום.

המסעדה הומה באנשים. שם הרצל עובד מאחורי בר לבוש כשף ומבשל קוסקוס כשהוא נראה מרוצה. המנהל ניגש אל הרצל עם בחור חתיך.

מנהל
תכיר הרצל, זה אלי. אני רוצה שתתחיל
לעשות לו חפיפה היום.

הרצל
למה?

מנהל
הוא מחליף אותך בבר, אתה חוזר למטבח.

הרצל
מה זאת אומרת?

המנהל מסמן להרצל בידי: נדבר על זה מאוחר יותר. הרצל מביט בבחור החדש ואז ניגש אל חדר המנהל.

10* פנים. מסעדה בנתב"ג, ליד הבר בו הרצל בישל - יום.

הרצל הולך אחרי המנהל, מהחלון מאחוריהם רואים מטוסים. אנשים במזוודות חולם על פניהם וכן גם דיילות.

מנהל
נו באמת, הרצל, יש עכשיו לחץ.

הרצל
אני מבקש שתסביר לי למה אני לא יכול לבשל בבר.

מנהל
כי אני מעדיף אותך במטבח ואותו בבר.

רוני העובד החתיך נכנס ונעמד ליד הרצל.

הרצל
אבל זה לא תשובה. אני רוצה להבין למה.

מנהל (חסר סבלנות)
כי לקוחות העירו.

הרצל
העירו מה?

מנהל
שאתה לא ייצוגי, בסדר.

הרצל נראה מאוד פגוע.

העובד החתיך (להרצל)
אתה לא צריך לקחת את זה אישית.

המנהל והרצל מביטים בבחור בתמיהה. הרצל מהנהן פגוע והמום.

מנהל (בנחמדות להרצל)
נו יאללה, הרצל, תתחיל בחפיפה! אל תהיה כבד.

11. פנים. ביתם של הרצל ומונה אימו, מטבח - לילה.

הרצל קוצץ ירקות במקצועיות רבה. מונה עומדת לידו

מונה

מה זאת אומרת התפטרת? אתה עד שמצאת את
העבודה הזאת לא חבל?! ממה נחייה עכשיו?
משתי שמלות בקושי שאני תופרת בחודש?

הרצל לא מגיב, הוא מפזר תבשיל על קוסקוס חם ויצוא אל הסלון.

12.* פנים. ביתם של הרצל ומונה אימו, מטבח - לילה.

מונה יושבת לצד השולחן ומעלעלת במודעות דרושים. הרצל מניח מול מונה צלחת
קוסקוס ומולו צלחת סלט. מונה מביטה בצלחת של הרצל ומעבירה לו קוסקוס
מהצלחת שלה לצלחתו. הרצל מביט בה.

הרצל

אני בדיאטה?! את לא רוצה שאני ארד?

מונה

בטח רוצה. אבל גם בדיאטה צריך לאכול וחסה
זה לא אוכל. מה אתה רוצה למות מרעב?

מונה מעבירה לצלחתו של הרצל כף נוספת של קוסקוס.

הרצל (בייאוש)

די אימא, כמה פעמים אני צריך לבקש ממך,
אסור לי לגעת בזה, את לא מבינה? אסור לי!
אסור לי!

הרצל אוכל את הקוסקוס בתיאבון. מונה מעבירה להרצל את עיתוני הדרושים, שם
מסומנת מודעה "דרוש עובד מטבח במסעדה יפנית".

מונה

זה מסעדה יפנית, זה אוכל מגעיל שמה, לא יהיו
לך פיתויים. תלך מחר.

הרצל מביט במודעה.

הרצל (בסלידה)

הם מחפשים עובד מטבח.

מונה
אז תתפשר קצת. שנה ישבת בבית עד שמצאת
להיות טבח!

הרצל (בייאוש)
אני שף! שף! כמה פעמים צריך להגיד לך, שף!
לא טבח.

מונה
שף, טבח, שניכם מובטלים.

הרצל קם ומפנה את השולחן.

מונה
בשביל להחזיק את הבית, 'עיוני', אני צריכה
עזרה. יאללה תלך, אולי זה יפתח לך ת'מזל. בלי
עבודה איך תבוא אישה?

13. חוץ. מסעדה יפנית ברמלה - יום.

הרצל נכנס אל תוך המסעדה היפנית.

14. פנים. מסעדה יפנית ברמלה - יום.

המסעדה חצי מלאה. קיטאנו (60), גבר יפני לבוש היטב (בעל המסעדה), עובר בין
הסועדים ובצעדים נמרצים חולף על פני הרצל לכיוון איטו והעובדים במטבח.

15. פנים. מסעדה יפנית, מטבח - יום.

בתוך המטבח עומד איטו הטבח כשבסמוך אליו עובדי מטבח ומלצרים. קיטאנו אומר
משהו ביפנית לאיטו, הרצל נכנס למטבח וקוטע את דבריו של קיטאנו. העובדים
היפנים מביטים בהרצל בהתרשמות. הם מחייכים ומתלחששים ביניהם.

הרצל (באנגלית)
סליחה, אתה קיאנטו? (Sorry, you Kiyanto?)

קיטאנו (מתקן בחומרה)
אני, קיטאנו!

הרצל (בעברית)
אה, סליחה... רציתי לדבר איתך. אתה צריך שף?
אני יש לי 4 שנים בתדמור. למדתי המון על המטבח
היפני. ההתמחות שלי בקינוחים ויש לי ניסיון.

קיטאנו (בחשדנות)
ומכתב המלצה?

הרצל

אין.

קיטאנו

למה?

הרצל

סיפור ארוך.

קיטאנו

איפה עבדת?

הרצל

בנתב"ג, בקוסקוס 'בוון-טון ביטון'.

קיטאנו

good place, מה קרה?

הרצל

עשו לי שם קטע מסריח אז קמתי והלכתי. עכשיו הם מתחננים שאני אחזור.

קיטאנו (מחייך בחוסר אמון)

אם הם מתחננים, למה שלא תחזור?

הרצל (ממשיך)

כי אותי לא עשו באצבע. עכשיו הם יעריכו מי זה הרצל. נראה אותם מסתדרים בלעדי. אני אשטוף כלים ואני לא אחזור לשם.

קיטאנו מחייך.

16. פנים. מסעדה יפנית, מטבח - יום.

הרצל שוטף כלים, לצידו ערימת כלים שטופים. נראה כי כבר ערב. הרצל מדבר בטלפון הסלולארי שלו כשהוא מחזיק אותו בין אוזנו לכתפו. ידיו עסוקות בשטיפת כלים.

הרצל (לסלולארי)

שלום גאולה. זה הודעה שנייה שאני משאיר לך. את יודעת, זה לא פשוט לי כל העניין הזה ואני מרגיש שמגיע לי עוד צ'אנס בחוג.

הרצל מנסה לנתק את הטלפון אך הטלפון הסלולארי נופל אל תוך הכיור המלא במים. הרצל נלחץ. הוא מוציא את הטלפון מהכיור, מנגב אותו, וממשיך בשטיפה.

17. פנים. מסעדה יפנית - לילה.

סביב דלפק סושי בר העשוי זכוכית יושבים העובדים ואוכלים תוך כדי צפייה בקרב סומו המוקרן בטלוויזיה. בראש הבר, קיטאנו יושב זקוף ומביט דרוך בטלוויזיה. הרצל נכנס ומתקרב אליהם. העובדים מבחינים בו וצועקים בהתלהבות.

העובדים (צועקים יחד להרצל)
יוקוזונה.

הרצל נבהל מהצעקה, איטו השף בדלפק הבר מסמן לו לבוא. הרצל נגש ומתיישב על הבר במבוכה. איטו, מגיש לו מנת נודלס. הרצל מסמן בידו לשלילה, אך איטו מניח את המנה. הרצל מביט בנודלס ופוזל בצער אל העובדים הסועדים ואז מביט מהופנט בטלוויזיה.

הרצל (לעצמו)
!imio

איטו (נד בראשו בשלילה)
לא סומו - סומו... אומרים שזה בא מסלמון - זה דג חזק!

הרצל מביט בטלוויזיה ולסרוגין בנודלס ואז דוחף את הנודלס הצידה. בראיון הטלוויזיה נראה אלוף סומו שמן מאוד שתחתיו מופיעה כתובית עם שמו ותוארו 'יוקוזונה - האקוהו'. בסיום הראיון האקוהו עולה לקרב.

איטו (להרצל)
זה עכשיו, טורניר מאקו-אוצ'י, כל החודש.

הרצל (לאיטו)
איך, איך מפסידים בסומו?

איטו (צוחק)
אתה מתכוון איך מנצחים?

הרצל מהנהן במבוכה. העובד מוציא בהתלהבות שני דגי סלמון שמנים ממקרר הזכוכית. הוא מסמן עיגול רטוב על הדלפק בעזרת זנבו של הדג. ומעמיד את שני הדגים במרכז המעגל הקטן.

איטו
בקרב, אם אחד המתאבקים יוצא מה-דוהיו'

מצביע על המעגל.

איטו

השני מנצח.

איטו מעיף דג אחד מחוץ למעגל בעזרת הדג השני.

איטו

הגוף אסור לו לנגוע בתוך ה-'דוהיו'.

איטו מדגים: הוא משכיב דג אחד על משטח ה-'דוהיו' המאולתר. הדג מחליק מידו לאורך הדלפק. קיטאנו היושב בסוף הדלפק מניח את ידו ועוצר את הדג בזריזות מפתיעה כאשר הדג עם חצי גוף מחוץ לדלפק. בידו השמאלית של קיטאנו חסרה אצבע. איטו לוקח בחזרה את הדג. קיטאנו מעביר לחדשות בערוץ 2 שם רואים כתבת ארכיון על אריאל שרון. הרצל מביט באריאל שרון בטלוויזיה.

הרצל (בשקט לאיטו)

הוא היה יכול להיות לוחם סומו גדול...

איטו (להרצל)

כמו הרבה אנשים בישראל... כמוך.

הרצל

אני בכלל לא יפני.

איטו

אלוף העולם הוא גרוזיני...

הרצל נראה מופתע. הוא שוב מביט בטלוויזיה, מרים את הנודלס ואוכל.

18. פנים. השווארמה של גידי – לילה.

גידי, סמי ואהרון יושבים ואוכלים סלט, ומביטים ברעב בשיפוד השווארמה הענקי המסתובב מולם. לצידם מונח לוח שש בש. הרצל נכנס למקום. הוא לוקח את השלט ומזפזפ בין הערוצים עד שהוא מגיע לערוץ בו רואים את המשך טורניר הסומו שהתחיל במסעדה. הרצל מביט בטלוויזיה מרותק. כולם מביטים לרגע בקרב הסומו שבטלוויזיה. אהרון מביט בטלוויזיה בתמיהה.

סמי

וואי, וואי, איזה שמנים, שלא נדע.

אהרון (בסלידה)

מה זה? שני שמנים בחיתול עם תסרוקת

של דוגמנית.

גידי
מצאת עבודה ולא סיפרת לנו?

הרצל מהנהן, מביט בטלוויזיה ומתיישב ליד אהרון. אהרון מרחרח סביבו בגועל.

אהרון (להרצל)
מה זה, דגים?

הרצל (מבואס)
זה ריח של עבודה, ריח של לחם.

אהרון (מחייך)
עם ריח כזה הייתי מעדיף למות מרעב... איפה אתה עובד?

הרצל
בִּיפנית.

גידי (מתלהב)
מגלגל סושי?

הרצל
שוטף כלים.

אהרון (צוחק)
כל עבודה מכבדת את בעליה. לא נורא, אוהבים אותך.

הקרב בטלוויזיה נמשך. הרצל נראה מהופנט מהטלוויזיה. אהרון מביט במתאבקים.

אהרון (משוויץ)
תאמינו לי, אלה, הייתי אוכל אותם בלי מלח.

סמי
תהרוג אותי, אני לא מבין איך אין סומו בארץ.

אוכל מהסלט.

אהרון (מדבר בפה מלא)
מה אתה רוצה? אין שמנים בארץ.

הרצל מביט בשניהם ומחייך ואז שוב מביט בטלוויזיה. בסיום הקרב בטלוויזיה, אחד המתאבקים מפיל את יריבו מהזירה ומנצח. אהרון, סמי והרצל מתלהבים.

19. פנים. מעבר בין המטבח למסעדה – לילה.

איטו (עובד המטבח) מעמיס על ידיו של הרצל ערימת כסאות אחד על השני.

הרצל (מתלהב)
ההוא, 'אסשוריו', היה גדול אתמול. מדהים איך
שהוא נלחם.

איטו (מהנהן)
פעם היוקוזונות נלחמו עד המוות. לא היה שופט.
נכון שזורקים מלח בהתחלה של הקרב? זה
לגירוש הרוחות שלהם.

הרצל הולך לכיוון דלת ההזזה הקפיצית המפרידה בין המסעדה למטבח. על הקיר מאחורי הרצל תלוי פוסטר יפני ענק של אלוף העולם בסומו בתנוחת 'שיקירי' (תנוחת פתיחת קרב). הרצל מתקשה בפתיחת הדלת מאחר ובידיו ערמת כסאות כבדים. הוא מנסה לפתוח את הדלת בבעיטה קלה אולם היא חוזרת מייד למקומה. הרצל בועט חזק יותר והדלת נקרעת ממקומה אל תוך המסעדה. המסעדה עדיין ריקה מלקוחות. הדממה מופרת מרעש הדלת הנוחתת בעוצמה אדירה על הרצפה. הרצל נלחץ. כל עובדי המטבח הנמצאים במסעדה מביטים בהרצל. הרצל נבוך.

הרצל
סליחה, אני אתקן את זה.

הרצל ניגש וכורע להרים את הדלת. העובדים מביטים בו מהופנטים מאחר וישנו דמיון עצום בין תנוחת הרכינה של הרצל לבין תנוחת המתאבק סומו שבפוסטר. הם מדברים ביניהם ביפנית. הרצל נבוך.

20. חוץ. מסעדה יפנית, חניון מכונות - לילה.

הרצל עומד באותה תנוחה מהסצנה הקודמת. נדמה שהוא עדיין מרים את הדלת. כשנפתח הפריים אנו מבינים שהוא עומד בחניון בתנוחת ה-'שיקירי' (פתיחת קרב בסומו). מול הרצל רוכן עובד מטבח יפני קטן ללא חולצה. שניהם עומדים בתוך זירת סומו שצוירה בגיר על הכביש. עובדי המטבח האחרים עומדים מסביב. איטו עומד מעל הרצל. אחד העובדים מסיים לצייר את הזירה באבן גיר גדולה.

איטו
צריך להוריד חולצה.

הרצל
לא, לא מוריד, מה פתאום. למה צריך?

איטו
נו תוריד. אם אתה לא מוריד אז אתה לא נותן
לגיוג'י כבוד.

הרצל
מה זה גיוג'י?

איטו
שופט! ביפאן קיטאנו גיוג'י גדול!

הרצל (בשקט)
אז מה הוא עושה ברמלה?

איטו (נלחץ ומחליף נושא)
נו, נו, תוריד.

אחד העובדים מגיע מהמסעדה וניגש לשפת הזירה. הרצל נעמד.

איטו (לעובד)
איפה קיטאנו? לא קראת לו?

עובד (ביפנית לאיטו)
הוא עסוק. יותר טוב שלא יידע שאנחנו פה.

הרצל (מבולבל)
מה? טוב, לא חשוב, בפעם אחרת.

איטו (מחייך)
אל תפחד, זה ייגמר מהר. יאללה רד.

הקרב מתחיל, הרצל 'נכנס' בכל כוחו ביריבו לזירה ומעיף אותו הרחק מחוצה לה ומנצח. הרצל נרגש. העובדים מריעים לו בהתלהבות. כשהעובדים מבחינים בקיטאנו שנעמד מאחוריהם, משתררת שתיקה והם עוזבים יחד עם הרצל. לאחר שכולם יצאו, המצלמה חוזרת אל יריבו של הרצל שהועף מהזירה ונשכח מאחור. היריב שוכב על הרצפה מעולף. הוא מתעורר מההתעלפות, מביט לצדדים ולא מבין לאן כולם נעלמו.

21. פנים. ביתם של מונה והרצל, חדרו של הרצל - יום.

הרצל נכנס לחדר אחרי מקלחת, מנגב את שיערו במגבת. הוא מבחין שהנורה במשיבון הטלפון שבחדרו מהבהבת ולוחץ על ה-play. קולה של גאולה, המדריכה

מירודי משקל, נשמע במשיבון.

גאולה (במשיבון)

שלום הרצל, הנה אני חוזרת אליך. למרות שכבר אמרתי את כל מה שיש לי להגיד, בכל מקרה, יש לי טלפון במשרד אז אני מבקשת לא להתקשר אליי הביתה אחרי שעות העבודה.

הרצל קם, ניגש אל הארון, פותח את דלת הארון ותולה שם את המגבת. בדלת הפנימית של הארון ישנה מראת גוף. הרצל מביט בעצמו במראה. בסוף ההודעה של גאולה במשיבון נשמע רעש של הנחת שפופרת, אך השיחה לא מתנתקת וממשיכים לשמוע דיבורים. (גאולה לא הניחה נכון את הטלפון. היא לא מודעת לכך).

גאולה (**off** במשיבון מדברת כנראה לאישה שלידה)
אויש, זה אחד שזרקנו מהדיאטה, איזה הר-אדם שהתייאשנו ממנו. הברל הזה כמעט דפק לי ת'מינוי.

הרצל מביט במשיבון פגוע. הוא מביט שוב בעניין רב בהשתקפותו במראה. הוא מתקרב אל המראה, ומביט בגופו. הוא מכופף את ברכיו ויורד לשיבת צפרדע ואז פותח את ידיו לצדדים, הופך את כפות ידיו ומוחא כף. לאחר מכן הוא מניח את שני אגרופיו על הרצפה ומביט בגופו במראה מרוצה. (מחקה פעולת מתאבקי סומו)

22. פנים. מסעדה, מטבח – יום.

הרצל עומד בסינר מול הכיור ושוטף סיר גדול, לצידו טייפ המשמיע קלטת ללימוד השפה היפנית. עובדי המטבח עסוקים כל אחד בעבודתו. הרצל מביט בשעון קיר שמעליו המורה על השעה חמש. איטו עובר ליד הרצל. הרצל תופס אותו בידו.

הרצל (לחוץ)

איטו, איטו, אני חייב שתחליף אותי, אני מה זה ממחר ל"יורדי משקל".

הרצל מניח על איטו את הסינר ומסובב אותו בכדי לקשור עליו את הסינר.

איטו (מופתע)

מה, אתה עושה דיאטה?

הרצל (בייאוש)

כן.

כל עובדי המטבח היפנים מפסיקים לעבוד המומים ומביטים בהרצל באכזבה רבה. לאחד מהם נופלת צלחת מידי.

איטו (להרצל באכזבה רבה)
חבל.

הרצל נבוך כאשר הוא מבחין שכולם מביטים בו.

הרצל (נבוך)
מה? אני לא היחיד שמה, זה קבוצה שלמה של
שמנים שעושים דיאטה.

איטו (מחייך)
זה כמו 'אורווה'.

הרצל
מה זה 'אורווה'?

הרצל מתחיל להלך בכיוון היציאה מהמטבח.

איטו (להרצל)
זה פנימיית סומו (מחייך), גם שם עושים דיאטה.
אוכלים והולכים לישון.

המלצרים צוחקים. הרצל מסתובב ומביט באיטו ואז מסתובב ויוצא מהמטבח.

23. פנים. ביתם של אהרון ודינה – חדר שינה – יום.

דינה נכנסת לחדר עם מגבת על גופה. צפירה נשמעת מרכבו של הרצל.

דינה
עוד פעם אין מים. אני לא מבינה איך אתה יכול
לקרוא לעצמך אינסטלאטור?

אהרון (נחמד)
אני ממהר עכשיו, איפה המכנסיים שקנית לי?

דינה מוציאה מהארון ג'ינס חדש עם תווית מאחור. אהרון נותן לה נשיקה.

אהרון
וואו, מדהים.

אהרון מנסה ללבוש את הג'ינס אך הג'ינס קטן. אהרון נלחם בג'ינס. דינה מנסה לעזור לו.

אהרון (נחמד)
זה בסדר, אני מסתדר.

אהרון מנסה ללבוש את הג'ינס ללא הצלחה. צפירה נשמעת מרכבו של הרצל.

דינה
עזוב. תוריד, הרצל מחכה לך למטה.

אהרון (מזועזע)
בכוונה הבאת קטן? אה? בכוונה? הבאת קטן בכוונה.

דינה
זאת המידה שלך, ביקר לי... טוב, מה הסיפור?
תוריד, אני אחליף לך.

אהרון (צועק)
לא מוריד!

דינה נבהלת. אהרון סוגר את הג'ינס, נעמד כאשר הג'ינס מאוד לחוץ עליו ויוצא בהפגנתיות מהבית.

24. פנים. מסעדת שווארמה של גידי – יום.

תריס מסעדת השווארמה סגור. תנור השווארמה דולק. האש מאירה את המקום באור כתום. בירכתי המסעדה משרד קטן הפתוח אל המסעדה. המשרד מואר באור כחלחל המגיע מצג של מחשב נייד. מול המחשב יושב גידי ומתכתב בצ'אט באינטרנט. בחלון הצ'אט גידי מדבר עם 'רוני'. גידי מכנה עצמו – שמש עגולה.

-רוני-
אני רזה.

- שמש עגולה -
אף אחד לא מושלם... אני 176 בהיר, טיפה מלא.

-רוני-
טיפה?

- שמש עגולה -
100 קילו.

-רוני-
זה לא יתאים.

גידי מחייך באכזבה. צפירה נשמעת מרכבו של הרצל. גידי מכבה את המחשב ויוצא.

25. פנים. כלא רמלה, אולם - יום.

זהבה יושבת במעגל, סביבה יושבות 30 אסירות. סביב צווארה של זהבה שרוך עם תג עליו סמל הכלא ושם: 'זהבה גבע – עובדת סוציאלית, אגף נשים'. בתוך המעגל עומד סמי (מקבוצת ההרזיה) ומכוון מצלמת וידאו אל זהבה ואל האסירה לצידה.

זהבה (לירדנה)
גילה, לך אין בעיה עם המושג 'בעלי'?

גילה (בכעס)
אין לי מה להגיד כשדוחפים לי מצלמה לפנים.

האסירה ירדנה, 40, מתפרצת בכעס. סמי מסובב את המצלמה אליה.

ירדנה
אני אין לי שום בעיה עם המושג בעלי, הבעיה
היחידה שלי זה שאני לא נפגשת עם בעלי.

עיניה של ירדנה דומעות. סמי מתקרב אליה עם המצלמה.

גילה (לזהבה בקול שבור)
נו, זהבה, זה באמת לא נוח ככה עם המצלמה.

סמי מצביע על מצלמה במעגל סגור שקבועה בתקרה.

סמי (עצבני)
בוא'נה, יש לכם פה מצלמה 24 שעות ואני זה
שמפריע לך?

זהבה מסמנת לסמי שיוותר וייצא. סמי מתחיל לקפל את ציוד המצלמה. גילה ממלמלת לעבר סמי משהו שנשמע כמו סומו.

סמי (לגילה פגוע)
את קראת לי סומו? את לא מתביישת?
קראת לי סומו?

גילה (לסמי)
לא, אני אמרתי לך כוס אומו.

סמי

אה, סליחה.

הטלפון של סמי מהבהב על הצג רשום הרצל. סמי מראה ת'סלולארי לזהבה ועוזב.

זהבה (לסמי)

אני כבר יוצאת.

גילה

יאללה, שילך לדפוק קופה על מישהו אחר...
עושה כתבה על פמיניזם עאלק. מה
לנו ולפמיניזם?

זהבה (לירדנה בכעס)

גילה, פמיניזם זה לא קללה. פמיניזם זה לקחת
אחריות. אנחנו צריכות להודות לנשים שקידמו
בשבילנו את 'שחרור האישה'.

ירדנה האסירה (לעצמה בכאב)

אני דווקא מתה להשתחרר.

26. חוץ. מכוניתו של הרצל מחוץ לכלא - יום.

רכבו של הרצל עומד מחוץ לכלא. אהרון דחוס מאחור יחד עם גידי. סמי מכניס את
ציוד המצלמה לתא המטען. הרצל יושב מקדימה ובוהה באוויר.

אהרון (להרצל)

מה יש לך אתה ככה?

הרצל מביט באהרון מוטרד. זהבה יוצאת משער הכלא ומתקרבת לרכב. סמי נכנס
ומתיישב במכונית מאחור עצבני.

אהרון (להרצל)

יש משהו בינך לבין זהבה?

הרצל (בכעס)

מה הקשר? למה? בגלל ששנינו שמנים? בכלל
באנו לקחת את סמי.

גידי צוחק.

אהרון (לגידי)

אתה צוחק. תזכיר לי כמה חברות היו לך.

גידי

לא היו לי. מה לעשות שאני בררן.

זהבה מציצה אל תוך הרכב.

זהבה
אהלן, זה בסדר שאני שוב תופסת טרמפ?

הרצל מחייך ומהנהן. זהבה נדחקת מאחור עם גידי וסמי.

סמי (בכעס לזהבה)
עד שכבר יש לי כתבה פצצה ביד, את מעיפה לי
אותה. אני חדש שמה. שיהיה על המצפון שלך אם
מפטרים אותי.

זהבה נבוכה.

27. פנים. מועדון יורדי משקל - יום. (סצנה ירדה)

28. פנים. יורדי משקל - יום.

(מעבר זמן) חברי הקבוצה יושבים סביב גאולה המדריכה במעגל בצורה המזכירה
מאוד את האסירות בכלא.

גידי
אני נקי כבר שבועיים (מחייך) ממשיך להפריד בין
פחמימות לחלבונים. מהשבוע אני מוריד ת'לבנים
ות'כתומים. בינתיים זה מוכיח את עצמו ממש
טוב. ירדתי 250 גרם.

גאולה
יותר חשוב ממה אוכלים, זה מתי אוכלים וכמה
כי הרעב הוא העבד שלנו ולא המלך שלנו.

הקבוצה מהנהנת. ליד גידי יושב הרצל. גאולה מדלגת עליו, מסמנת לסמי לדבר.
הרצל (מתפרץ)
רגע, רגע, מה איתי?

כל העיניים מופנות להרצל. הרצל משפיל מבט לכרסו.

גאולה (נכנסת בדבריו)
אתה יודע, שלפני שמדברים צריך גם לעשות.
יותר טוב כדאי שתשאל את עצמך מה אתה עושה
פה, כי מועדון חברים זה לא. האמת, לא יפליא
אותי אם בכלל יש לך בעיה עם השיטה.

זהבה מביטה בהרצל. הרצל מביט בזהבה מבולבל ולאחר בגאולה.

הרצל (בחשש ובכאב)
בטח בעיה... איך לא? אני קורע את עצמי בשביל
לרזות, אז לא הצלחתי, אבל אני מנסה.

גאולה
בטח מנסה, אוכל, אוכל ולא מרזה, זה לא
מספיק. אני לא יכולה לעזור לך אם אתה לא
מתכוון לעזור לעצמך. אני מתחילה להבין
שאתה מקרה אבוד.

זהבה (בכעס)
גאולה, זה ממש לא לעניין הדיבור הזה.

גאולה
זהב'לה בונבונת, את צריכה להבין שלהשמין בלי
הכרה זה מסוכן. זה באחריותי אם מישהו חס
וחלילה יחטוף לי פה התקף לב!

זהבה המומה מדבריה של גאולה, היא מנסה להעיר אך הרצל מקדים אותה.

הרצל (בכעס לגאולה)
מה הקשר? אני בריא כמו שור. הדבר
היחיד שהורס לי את הבריאות זה הדיאטה שלך.
ואת יודעת מה? אולי את צודקת, אולי אני באמת
לא רוצה. למה לי? מה חטאתי?

גאולה (בחוסר סבלנות)
הרצל!!!

הרצל (בכעס)
הר-אדם בשבילך.

גאולה (נבוכה ומופתעת)
אני מבקשת ממך לצאת.

סמי המום מדבריה של גאולה. הוא מושך את תיק מצלמת הוידאו שלצידו, ומתחיל לצלם
מזווית נמוכה בכדי שלא יבחינו בו. הרצל קם לעזוב וממשיך לדבר כשהוא יוצא מהמעגל.

הרצל (לגאולה בכעס)
מי בכלל צריך ת'דיאטה שלך? מה יש? כולם
חייבים להיות רזים?! זה אתם החלטתם ששמן
זה חולה ואנחנו אכלנו את זה.

הרצל מסתובב אל הקבוצה נרגש.

הרצל (לכולם)
מוכרים לנו פה שנאה עצמית ואנחנו עומדים
בתור לקנות.

גאולה (צועקת בכעס)
יאללה הרצל! אני חושבת שקלטנו ת'רעיון.

הרצל העומד מחוץ למעגל מתקרב לכיוונה של גאולה.

הרצל (לגאולה)
טוב מאוד, למה יש מקומות בעולם שזה לא עובד
ככה. ביפן למשל. שמה שמן זה לא דבר רע.

גאולה

אז תחיייה ביפן.

גאולה קמה בכעס, חולפת על פני הרצל ויוצאת מהמקום. סמי ממשיך לצלם.

הרצל (בהתלהבות לקבוצה)
תראו את לוחמי הסומו, איזה כבוד יש להם, איזה
כוח, כוח של אלפי שנות מסורת ותרבות. הם לא
מתביישים שהם שמנים, (מושך בחולצתו) לא
סובלים כל החיים מדיאטות.

זהבה נרגשת מדברי הרצל. גאולה שבה למקום מלווה במאבטחת קטנת גוף.

גאולה (למאבטחת)

תעיפי אותו מפה.

המאבטחת ניגשת להרצל, אוחזת בידו ומכוונת אותו לכיוון היציאה. הרצל גבוה
ממנה בכחצי מטר. הוא מתחיל ללכת בעקבותיה אך לפתע נעצר בבת אחת ומאלץ
אותה להיעצר גם כן. הוא מתכופף ואומר למאבטחת בחצי לחישה:

הרצל

את יודעת שהשם סומו בא מהשם של דג הסלמון
שהוא חזק ושמן –

המאבטחת מחייכת. הרצל מושך ידו ממנה ומשתחרר בקלילות. קולו מתגבר.

הרצל (מביט בגאולה)

ששוחה נגד הזרם.

הרצל מסתובב ומביט מסביב בגופם הכבד של חבריו לחוג, בזרועותיהם העבות ובעיקר ברגליהם החזקות. זהבה מחייכת להרצל.

הרצל (מכריז נרגש ומבולבל)
אני הולך לפתוח חוג סומו לשמנים פה ברמלה,
שאתם לא תדעו מאיפה זה בא לכם...

הרצל מעיף מבט קצר וחסר ביטחון בגאולה ולאחר מביט בקבוצה.

הרצל (נחוש)

מי בא איתי?

דממה בחדר. כולם מביטים בהרצל בתמיהה, לפתע אחד השמנים במעגל מרסק את כיסאו ונופל ארצה. סמי עוזר לבחור לקום. הרצל מעיף בקבוצה מבט חסר ביטחון ומסתובב ללכת, זהבה מביטה בגאולה שעדיין צוחקת ולאחר מכן קמה ומהלכת בכיוונו של הרצל. גאולה מפסיקה לצחוק והיא מביטה המומה בזהבה ההולכת בכיוון הרצל. גם הרצל נראה מאוד מופתע. זהבה קורצת להרצל. היא חולפת במעגל על פני סמי אהרון וגידי ומביטה בהם. סמי ממשיך לצלם בסתר.

זהבה (לסמי, גידי ואהרון)

אתם חברים שלו, לא?

סמי מביט בגידי ובאהרון. הם נראים מתלבטים. גאולה מבחינה במצלמה של סמי וניגשת אליו לחוצה.

גאולה (לסמי לחוצה)

מה זה? מה אתה עושה?

סמי קם וממשיך לצלם את גאולה תוך שהוא הולך לאחור לכיוון הרצל וזהבה.

סמי (בכעס לגאולה)

תופר לך כתבה סטייל כלבוטק שחבל על הזמן.

גאולה (בכעס)

סמי, תפסיק לצלם מייד.

סמי (מחייך)

למה? יש לך משהו להסתיר?

גידי מחייך. הוא מביט באהרון. זהבה צוחקת. לתדהמתה של גאולה, גם גידי קם בעקבות זהבה וסמי. הרצל נרגש. ארבעתם יוצאים מהחדר וחולפים על מספר כיסאות מרוסקים המונחים על הקיר. אהרון לא קם. אהרון לא יוצא. גאולה המדריכה נשארת המומה במרכז המעגל.

29. פנים. מכונית הרצל, חניה ביורדי המשקל - יום. (לילה ליום + רכב לא נוסע + גשם)

הרצל זהבה סמי וגידי רצים לרכב תחת מטריה. זהבה מתיישבת ליד הרצל הנהג. סמי צופה בהתלהבות בחומר שצילם בחלון המצלמה.

סמי

איזה שמוק האהרון הזה.

גידי (לסמי)

מה אתה רוצה ממנו? את האמת הרצל, חשבתי שדיברת באוויר. יצאתי כי אני אוהב אותך.

הרצל (לגידי)

נראה לך, התכוונתי לכל מילה. אפילו יש לי גיואג'י.

זהבה

מה יש לך?

הרצל (מתלהב)

שופט סומו 'רסמי' מיפן, הבוס שלי קיטאנו.

סמי (מתלהב)

מה? אתה רציני?!

הרצל (מהנהן ומדבר בהתלהבות)

בטח. הוא יאמן אותנו, נרים קבוצה...

סמי

עזוב אותך, יצחקו עלינו.

הרצל

איזה יצחקו? אתה יודע איזה כבוד יתנו לנו? ים של כבוד...

גידי

בסדר, בסדר, תביא קודם נדבר עם הגיוג'י.

זהבה (צוחקת)

יש לי אחלה שם לקבוצה – "זהבה ושלושת הדובים".

שלושתם צוחקים.

30* פנים. רכבו של הרצל, חניון ביתה של זהבה – לילה/ערב. (יום הפך ללילה).

הרצל עוצר את מכוניתו בחניון ביתה של זהבה. ברכב הרצל וזהבה. זהבה מביטה בהרצל, גם הרצל מביט בה. שניהם שותקים שתיקה מתוחה.

זהבה

בא לך לעלות לתה?

31* פנים. בית זהבה, סלון פתוח למטבח – לילה (יום הפך ללילה).

על השולחן שתי כוסות תה לצד ארוחת ערב ענקית (על השולחן שלד עצמות עוף). הרצל וזהבה אוכלים בהנאה רבה. על דלת המקרר מודבק תמרור עצור גדול.

הרצל

אני אוכל לא כשר, רק שאחרי זה המצפון קצת מציק לי.

זהבה

גם אני מרגישה ככה אחרי אוכל, בלי קשר לכשרות.

על המקרר תמונות של זהבה. הרצל מביט בתמונה בה זהבה נראית צעירה יותר בכשלוש שנים, בתמונה היא לבושה בחליפת ג'ודו. גם זהבה מביטה בתמונה.

זהבה

אתה יודע שזה הספורט הלאומי של יפן?

הרצל

לא. גם לא ידעתי שאת בג'ודו.

זהבה (מחייכת בעצב)

אני כבר לא. ג'ודו נשים בעקרון זה עד שבעים ושמונה קילו. כשהשמנתי, העבירו אותי למשקל כבד ושם כבר לא היו מתמודדות. אז פרשתי. כל החיים שלי אומרים לי תעשי ספורט את שמנה, אז כשאני כבר עושה ספורט אומרים לי עזבי את שמנה.

הרצל (מהנהן)

בשביל זה יש סומו.

32.* פנים. בית זהבה, סלון פתוח למטבח – לילה. (יום הפך ללילה).

מעבר לשולחן המטבח שפתוח לסלון, הרצל מתכופף ומדגים לזהבה תנועת פתיחת קרב.

הרצל

זה 'צ'יקירי'. תעשי כמוני.

זהבה נעמדת בתנוחת 'צ'יקירי' לא מדויקת. הרצל עומד מאחוריה ומעצב את גופה בתנוחה הנכונה. המגע ביניהם לרגע קט הופך לקרוב, כמעט ארוטי.

הרצל (נבוך)

תגידי, זהבה, איך נלחם בך את אישה...

זהבה קוטעת את דבריו של הרצל תוך שהיא אוחזת בידו הימנית, משעינה אותו על גבה, מרימה אותו באוויר והופכת אותו. הרצל נוחת על השטיח. הרצל מתעשת מהמכה ומנסה לשמור על 'פאסון' למרות שניכר בו כי מאוד כואב לו.

הרצל (בכאב)

את פסולה, זה לא חוקי... סומו זה לא ג'ודו.

זהבה נלחצת. הרצל צוחק ואז גם היא צוחקת, היא שולחת יד ומנסה לעזור לו לקום.

זהבה (צוחקת)

מי אמרת יאמן אותנו?

33. פנים. מסעדה יפנית, משרד – יום.

קיטאנו יושב במשרדו על כרית כשהשולחן נמוך מאוד. הוא נראה רציני מאוד ואף מעט מפחיד. הרצל יושב מולו.

קיטאנו (אומר את המשפט ביפנית, הרצל לא מבין וחוזר עליו באנגלית)

The hunter who chases two rabbits, will
catch neither of them.

הרצל

לא הבנתי.

קיטאנו (בכעס)

לפני שבוע רצית להיות שף, לא?

הרצל

מה הקשר? אני עדיין רוצה.

קיטאנו
יפה, אבל סומו זה לא תחביב, ליפנים זה דרך
חיים.

הרצל
מה, ההתאבקות?

קיטאנו
התאבקות! (באנגלית) - סומו זה הבסיס של
התרבות היפנית יותר מ-1000 שנה! (מחייך)
את זה אי אפשר לקחת מאיתנו.

הרצל
אבל אלוף העולם בסומו הוא גרוזיני, לא?

חיוכו של קיטאנו נופל. הוא מוזג לעצמו עוד כוסית 'סאקי'. הרצל לוקח את הבקבוק
של קיטאנו ומוזג גם לעצמו. קיטאנו נותן בהרצל מבט חודר.

קיטאנו
I can't help you. אתה גם רזה מדי.

הרצל
(מחייך) תודה... (שוב נלחץ) אבל קיטאנו, כבר
הקמתי אורווה. איך אנחנו נתאמן עכשיו בלעדיך?

קיטאנו
הרצל, אני לא רוצה לאמן סומו ולא רוצה לשמוע
על סומו.

הרצל
ממש. אני שבוע פה, וכל מה שאני שומע זה סומו,
סומו. כל הזמן בטלוויזיה. אפילו על הקירות.

הרצל קם ומביט בפוסטר התלוי על הקיר שמאחורי קיטאנו. בפוסטר נראים מתאבקי
סומו במצבי קרב שונים. הרצל מסתכל על הפוסטר.

קיטאנו
זה סתם פוסטר.

הרצל
אז אני יכול לקחת אותה?

קיטאנו מהנהן ומבטו מרוחק.

קיטאנו

תחזור לעבוד.

הרצל מוריד את הפוסטר מהקיר.

הרצל (נחוש)

ביום ראשון אנחנו מארגנים מקום לאימונים. מה אני יגיד להם עכשיו? יואו, קיטאנו איך סיבכת אותי...

הרצל יוצא. קיטאנו נשאר במשרד, מביט אל הקיר שנשאר ריק.

קיטאנו (ממלמל לעצמו בעברית)

חוצפה ישראלית.

34. פנים. מסעדה יוקרתית בתל אביב - לילה.

אהרון ואשתו דינה יושבים סביב שולחן עגול. המסעדה מעט חשוכה, מוארת רומנטי. אהרון מחזיק בידיה של דינה בחום. אהרון מדליק את הנר עם המצית שלו, דינה מחייכת. אהרון מחייך אליה ומנשק אותה.

אהרון (רומנטי)

את רואה שאני אוהב אותך. את אומרת שאני לא מתחשב. כמו טווס הסתובבתי היום בעבודה, סיפרתי בגאווה לכולם שאשתי רק בת 36.

דינה (מתקנת בזעזוע)

שלושים וחמש.

המלצרית מגישה דייאט קולה לאהרון. אהרון מביט במלצרית בכעס.

אהרון (בכעס למלצרית)

מה את מביאה לי דייאט? אני הזמנתי קולה רגיל?
(כועס מאוד) מה את מביאה לי דייאט? אה? למה? נו תגידי, נו תגידי, אני רוצה לדעת למה דייאט? אה?

המלצרית לוקחת את הדייאט קולה בהתנצלות ועוזבת. אהרון מביט בדינה בכעס.

אהרון (בחשדנות לדינה)

זה את הזמנת לי?

דינה מסמנת לא וממשיכה להביט באהרון.

אהרון (בכעס לדינה)
נו, מה את מסתכלת עליי ככה? תגידי שהשמנתי וזהו.

דינה (בתמיהה לאהרון)
מה?

אהרון (נבוך מהתפרצותו)
כלום... את יודעת מה, לא כלום. אני עוזב
ת'דיאטה והולך להיות מתאבק סומו.

האנשים במסעדה מביטים באהרון, דינה מביטה באהרון בתמיהה.

35. פנים. דירת מונה והרצל, חדרו של הרצל - יום.

על דלת חדרו של הרצל תלוי הפוסטר שהשאל מקיטאנו. בפוסטר נראה מתאבק
סומו המדגים שישה תרגילי אימון שונים. מתחת לכל פוזיציה שם התנוחה באנגלית
ויפנית. הרצל עומד מול הפוסטר, הוא כורע כאשר בירכיו מפוסקות וכפות ידיו
מונחות עליהן. לאחר מכן הוא מרים את רגלו הימנית ומשהה אותה כשנייה באוויר
כשבסיום הוא רוקע עם אותה הרגל בחוזקה ברצפת החדר. דבר המרעיד את כל
הבית. הרצל חוזר על התנועה מספר פעמים.

36. פנים. דירת מונה והרצל, סלון - יום. (סצנה ירדה)

37. פנים. דירת מונה, מטבח - לילה.

הרצל פותח את מקרר המטבח. הוא מוצא צלחת עם עוף וסוגר את הדלת. הרצל
מסתובב ונבהל לגלות את אמו עומדת מאחורי דלת המקרר.

מונה
שכחת איך אבא מת?

הרצל
אומרים 'בתיאבון'.

מונה (מתרככת)
אבל מאמי, לא חבל?

הרצל (כועס)
על מה חבל? על מה? אני גמרתי עם הדיאטה. זהו.

מונה (מודאגת)
הרצל, אני לא אחיה כל החיים! אני רוצה שתתחיל
לדאוג לעצמך...

מונה מביטה בו בכאב.

מונה

נשאר גם אורז אם אתה רוצה. אח, הרסת לי את
השינה.

מונה יוצאת אל מרפסת השירות (ביתם בקומה החמישית). הרצל מביט בה
מהמטבח ונלחץ כשהוא רואה שהיא יוצאת למרפסת.

א37. פנים. מרפסת ביתם של מונה והרצל - לילה.

מונה מורידה כביסה הרצל נעמד מחוץ למרפסת ומביט בה דרך החלון.

הרצל (נלחץ)

אימא די, את יודעת שזה מלחיץ אותי שאת
במרפסת.

מונה (מהמרפסת)

איפה אני אתלה כביסה? על הראש שלך?!

הרצל

אמרתי לך, תקני מייבש.

מונה (בכעס)

אני מחכה שאתה תקנה לי.

הרצל

רק התחלתי לעבוד. נו די, עשית לי כאב ראש.
תלכי לישון.

מונה (מהמרפסת)

איך תלכי לישון ואני כל הזמן דואגת לך.

הרצל (צועק)

מה יש לך לדאוג, אני בן 35.

מונה (בעצב)

הרצל, אני בגיל שלך כבר היה לי ילד. ואתה
אפילו חברה אין לך.

פניה של מונה נפולות.

הרצל (בהיסוס)

יש לי!

מונה (בחשדנות)
לא נכון?! באמת!

הרצל מהנהן. מונה נכנסת אל הבית מחבקת אותו מאחור ומנשקת אותו בלחי.

מונה (בחשדנות)
אני רוצה לראות אותה ביום שישי!

ניכר בהרצל שהוא קצת נבהל.

38. חוץ. חניון החירבה - יום.

מכוניתו של הרצל עוצרת בחניה מחוץ לחירבה. אהרון גידי סמי וזהבה יוצאים מהמכונית. אהרון מוריד מגג הרכב צינור מכבי אש. סמי גידי מורידים מהגגון מגרפות וסולם וכנסים יחד עם אהרון לחירבה. הרצל וזהבה הולכים אחריהם.

הרצל
אה, זהבה, חשבתי אם את רוצה...

צפירה של רכב חיפושית קוטעת את דבריו של הרצל. ברכב נהג כבר 30 חתיך.;

נהג חיפושית
כוס אמק, תעיף ת'עצמך מהחנייה שלי.

הרצל (נבוך)
לא צריך לצעוק. אפשר גם לדבר יפה.

נהג
לך תזדיין, יא חתיכת שמן מסריח!

הרצל נכנס לרכב נבוך, זהבה מחייכת אליו בסימפטיה. משלב הילוך ויוצא מהחניה.

38א. חוץ.חירבה. יום.

המכונית של הרצל מגיעה לחירבה- כביש חיצוני.

40. פנים. חירבה גדול בבניין נטוש - יום.

על רצפת החירבה מפוזרים שברי בלוקים ורהיטים ישנים. זהבה והרצל נכנסים לחירבה. היתר כבר בפנים. זהבה מסתכלת בחשש על הבלגן והגרזטאות.

אהרון (לזהבה והרצל)
לקחתם ת'זמן, אה?

זהבה (לאהרון)
בשביל מה אתה טיפש?

הרצל מביט סביב בהתרשמות.

הרצל (לזהבה)
זוכרים היינו באים לפה שהיינו ילדים.

סמי (מביט סביב קצת עצוב)
אח, כל תקופה והתקופה שלה.

אהרון (להרצל)
הגיוג'י הזה – הוא לא צריך להיות פה?
אמרת שנדבר איתו. איפה הוא?

הרצל (נלחץ)
הוא ביקש שקודם נארגן ת'מקום.

אהרון (בחשדנות)
אז הוא לא יבוא עכשיו?

הרצל
יבוא כשנהייה מוכנים. תסדר תצינור אש.
אהרון (צועק בכעס על הרצל)
לך תזדיין, אני לא נוגע פה בכלום לפני שאני רואה אותו.

הרצל (לאהרון)
תפסיק, כולה עשר דקות עבודה, למה אתה
עושה עניין.

אהרון
למה? למה יש לי הרגשה שאתה מסבן אותנו!
מה אמרתי לכם שהוא ככה כל החיים שלו
מדבר באוויר.

הרצל
אהרון, אתה רוצה ללכת, תלך.

אהרון
בטח שאני הולך.

אהרון עוזב.

הרצל
יותר טוב. שישאיר אותנו לעבוד.

סמי
למה, נראה לך שאנחנו נשארים? ראבק,
חשבתי לצלם קצת אימונים לכתבה.

זהבה
חלאס, אנחנו כבר פה. לא חבל.

גידי
זה לא עובד ככה זהבה, הוא לא בסדר.
כשיבוא הקיטאנו הזה, נבוא גם אנחנו.

סמי וגדי עוזבים. הרצל וזהבה מביטים במקום. על הרצפה שכבת חול. זהבה לוקחת
מטאטא, מטאטאת את החול, הרצל עוזר לה.

41. פנים. חירבה - יום.

קליפ בו הרצל וזהבה מנקים את החירבה. מטאטאים את המקום, שופכים דליי
חמרה במרכז החדר. ומניחים צינור מכבי אש כזירת סומו.

42. פנים. חירבה - יום.

הרצל פותח ארגז כלים ומתקין הברגה משני צידי צינור מכבי האש. זהבה ממלאת
את הצינור במים. הצינור מתנפח. הרצל ניגש ומניח את הצינור בשולי המעגל
שסימנו כאשר הצינור יוצר גבול לזירה. הרצל מסתכל בשעון.

הרצל (מחייך)
התחילה הפגישה אצל גאולה. את באה?

זהבה
רק מהפוסטר של הכוסית בכניסה נהייה לי רע. אני
חושבת עליה עכשיו, בא לי למות.

הרצל מביט בזהבה ומחייך, זהבה מביטה בו בסקרנות.

43. חוץ. יורדי משקל - לילה.

סולם גבוה מונח לצד פוסטר הדוגמנית הענק הפרוש על הקיר. הרצל מחזיק את
הסולם מלמטה. זהבה מטפסת במקביל על הסולם בזריזות ו'מעבה' את ירכיה של
הדוגמנית בעזרת ספריי צבע, שניהם מתפוצצים מצחוק.

44. חוץ. יורדי משקל - לילה. (מעבר זמן)

לדוגמנית בפוסטר אגן ירכיים מעובה שנצבע ע"י זהבה. עכשיו הרצל בראש

הסולם והוא מגדיל לדוגמנית את החזה.

45. חוץ. יורדי משקל - לילה.

(מעבר זמן) הרצל וזהבה עומדים למטה, מרוצים ממעשה ידם. על לחייה של זהבה כתם צבע. הם מביטים בתמונה המשופצת, לדוגמנית התווספו מספר רב של קילוגרמים.

זהבה (להרצל)
נראה לי שנסחפתי קצת עם המותניים. זה פלילי
לא?

הרצל (מהנהן)
איך האוכל בכלא?

זהבה (מחייכת)
משמין!...

הרצל (מהנהן)
תגידי זהבה, את רוצה לבוא אלי בשישי?

זהבה (מתלהבת)
מה? לארוחת ערב? שנינו?

הרצל (מהנהן בהתלהבות)
כן, שנינו ואימא שלי.

זהבה (צינית)
בואנה הרצל, אתה רומנטי!

זהבה צוחקת. הרצל מתבאס.

46. פנים. דירת מונה והרצל, פינת אוכל - לילה.

ארוחת הערב של יום שישי. סביב השולחן יושבים מונה, הרצל וזהבה. על השולחן העמוס לתפארת יש גם חלות ויין. השלושה אוכלים בשתיקה. מונה מציצה מדי פעם לכיוון זהבה שאוכלת בתאבון רב. מונה נראית מופתעת.

מונה
תאכלי, בשישי לא עושים דיאטה.

זהבה
זה בסדר, אני לא בדיאטה.

מונה מביטה בה מופתעת. זהבה מבחינה במכונת התפירה שבסלון.

זהבה (מחייכת)

את תופרת?

מונה (בחיוך)

לפעמים.

הרצל (מופתע)

מה לפעמים?! כל החיים שלך את תופרת.

מונה

לא כל החיים. רק מאז שהבגדים בחנויות הפסיקו לעלות עליך.

הרצל צוחק, גם זהבה צוחקת. מונה מביטה בזהבה במבט חודר, זהבה מפסיקה לצחוק. זהבה מוזגת לעצמה עוד אוכל.

מונה (להרצל)

בוא תעזור לי עם המלון.

זהבה (מתחילה לקום)

אני באה לעזור לכם.

מונה

מה פתאום, מה פתאום... את אורחת.

זהבה מתיישבת חזרה. מונה נכנסת למטבח, הרצל בעקבותיה.

47 . פנים. ביתם של הרצל ומונה, מטבח - לילה.

מונה עומדת רחוק ככל האפשר מהדלת, הרצל נכנס למטבח מחויך. מונה מביטה בו.

הרצל

מה?

מונה

היא שמנה!

חיוכו של הרצל נופל.

מונה

אני רואה שהחלטת להישאר שמן כל החיים... לפחות שהנכדים שלי יהיו רזים.

הרצל נעלב ויוצא מהמטבח בלי להגיד דבר.

48. פנים. דירת מונה והרצל, פינת אוכל – לילה. (סצנה ירדה)

49. חוץ. כביש ראשי. לילה.

זהבה נוהגת במכונית בכביש רמלה-לוד, לצידם מסלולי ההמראה של נתב"ג. הרצל יושב לצידה בשקט. זהבה מישירה מבטה לעיניו של הרצל. הרצל מחייך.

הרצל

אולי תגידי כבר לאן נוסעים? את מסתובבת
בכביש הזה כבר שלוש פעמים.

זהבה מחייכת ויורד מהכביש.

א49. פנים. מכונית הרצל, כביש רמלה לוד - לילה.

זהבה נעצרת קרוב מאוד למסלול המטוסים. מטוס ממריא מעליהם. הרצל מביט במטוס נפעם.

הרצל

ואוו, זה לטוקיו.

זהבה מישירה מבטה להרצל מהנהנת ומחייכת. הרצל מביט בזהבה נבוך.

הרצל

מה? תכננת את זה?

זהבה קוטעת את דבריו של הרצל בנשיקה בדיוק כשהמטוס ממריא ו"ממלא" בגודלו את שמשות הרכב שלהם. במהלך הנשיקה שיערם מתבדר מרוח המטוס הממריא. זהבה מנשקת את הרצל והם מתחילים להתמזמז. אבל המקום באוטו מקשה עליהם. הם נדחקים בתשוקתה למושב האחורי, אבל גם שם כל תנועה מתנגשת באחד מהמושבים ובחלונות. הרצל מתהפך כדי למצוא תנוחה נוחה, מותח את רגלו לאחור ומנפץ את זגוגית החלון הצידי. זהבה צוחקת, היא בוחנת את הנזק.

זהבה

זה לא עובד.

הרצל מבואס.

זהבה

נמשיך אצלי?

אושר מסתמן על פניו של הרצל.

50. חוץ. כביש רמלה לוד. לילה.

הרצל נוהג במהירות רבה אל ביתה של זהבה.

51. פנים. ביתה של זהבה, חדר שינה - לילה.

בחדרה של זהבה מספר נרות דולקים וקטורת. הרצל שוכב במיטה מתחת לסדין. האור בחדר דולק. הרצל שולח יד אל מתג האור, זהבה נכנסת לחדר בבייבי דול סקסי ומחייכת. הרצל מביט בה נרגש.

הרצל

ואוו, כל זה בשבילי?

זהבה (מחייכת)

אתה מתנהג כאילו אף פעם לא ראית שמנה יפה.

זהבה מתקרבת אל המיטה. הרצל שולח יד אל מתג האור.

זהבה

אני מקווה שאתה לא מאלה שעושים סקס בחושך.

הרצל

לא, מה פתאום.

הרצל מכבה את האור, זהבה שולחת יד ומדליקה את האור. זהבה צוחקת, גם הרצל צוחק. הם מתנשקים. הרצל שוב שולח יד אל האור, זהבה עוצרת אותו.

52. חוץ. בניין ביתה של זהבה, חדר שינה - לילה.

האור בחדר השינה של זהבה נכבה ונדלק מספר פעמים.

53. פנים. ביתם של הרצל ומונה, סלון – יום (ירדה סצנה).

53א. פנים. מטבח מסעדה. יום.

הרצל שוטף כלים.

54. פנים. מסעדה יפנית - לילה.

הסצנה נפתחת מקרב סומו. הרצל יושב ומביט בקרב סומו המשודר בטלוויזיה. אורות המסעדה כבים. העובדים חולפים על פניו של הרצל ויוצאים מהמסעדה.

איטו (אחד העובדים)

אתה לא בא?

הרצל

לא, אני צריך לדבר עם קיטאנו.

איטו

עזוב אותו, הרצל, הסומו הרס לו את החיים.

הרצל

הבנתי משהו. מה?

איטו

הסתבך עם היאקוזה.

הרצל

יש יאקוזה בסומו?

איטו

איפה שיש כסף יש מאפיה.

הרצל

בגלל זה הוא פה?

העובדים העומדים בדלת היציאה, מביטים באיטו בביקורתיות ומסמנים לו לבוא. איטו עוזב.

55. פנים. מסעדה יפנית, משרדו של קיטאנו - לילה.

לפתע השולחן רועד מעט, המשקה בכוס הסאקי המונחת על השולחן הופך גלי. נשמעים רעשים מכיוון המטבח. קיטאנו יוצא מהמשרד לבדוק מה קורה.

56. פנים. מסעדה יפנית - לילה.

קיטאנו מסתכל פנימה אל תוך המסעדה ומגלה את הסיבה לרעידות במסעדה כאשר הוא מבחין בהרצל העומד ועושה תנועות של מתאבק סומו מול קרב סומו המוקרן בטלוויזיה. הרצל לא מבחין בקיטאנו. ניכר על פניו של קיטאנו כי הוא מתרשם מתנועותיו החדות של הרצל. הרצל עם הגב אל קיטאנו.

הרצל

קיטאנו, אני צריך לדבר איתך.

קיטאנו מחייך, ניראה כי הוא מופתע מכך שהרצל הבחין בו. הוא מסתובב לעזוב.

הרצל

קיטאנו, אני מבקש ממך, אנחנו רק רוצים
כמה שיעורים, תלמד אותנו ת'בסיס. מה
כבר יכול להיות?! אני מוכן לשלם על זה.
תוריד לי את זה מהמשכורת.

57. חוץ. מסעדה. לילה.

קיטאנו הולך בחניון בכיוון רכבו. הרצל הולך אחריו.

הרצל

אני אומר לך קיטאנו, מאז שאני זוכר את עצמי,
קוראים לי 'הר הרצל'. גם היום, איפה שאני לא
הולך, כולם מסתכלים עליי כאילו יש לי איזה
מחלה, האמת, גם אני חשבתי ככה. (נרגש) ו...
במחסן, במעגל של הסומו, זה הפעם הראשונה
בחיים שלי שהרגשתי בריא.

קיטאנו מגיע אל הרכב ופותח את הדלת. הרצל מביט מטה ומבחין כי הוא עומד
במרכז מעגל הסומו שציירו העובדים על הכביש. הרצל מוריד את החולצה שלו ואת
המכנסיים ונשאר בתחתונים. קיטאנו מביט בו מופתע. הרצל פותח ידיו לצדדים.

הרצל (צועק)

אבל תראה אותי קיטאנו, אני סומו.

רעם חזק נשמע בשמיים.

קיטאנו (מחייך)

הרצל, סומו זה לא רק להיות שמן.

הרצל (פגוע)

אני רק שמן אני?!

הרצל נגש הצידה, מרים אבן גיר המונחת על הכביש ומסמן בעזרת האבן את קו
פתיחת הקרב במרכז מעגל סומו ונעמד במעגל בתנוחת פתיחת קרב. רעם נוסף
נשמע וגשם מתחיל לרדת.

הרצל (נחוש)

תוציא אותי מפה ואני יורד מזה. נשבע לך,
בחייאת אלוהים. תוציא אותי ואני יורד מזה.

קיטאנו צוחק, הוא מוריד את מעילו, נכנס אל המעגל, מרצין ורוכן מול הרצל בתנוחת

פתיחת קרב. הרצל נראה מתוח, קיטאנו מכריז על פתיחת קרב. הרצל שועט קדימה לדחוף את קיטאנו אך קיטאנו בזריזות זז הצידה והרצל עף ונמרח על הכביש.

הרצל

מה זה? זה חוקי?

קיטאנו מהנהן. הרצל מתקרב אליו.

הרצל

אבל רגע, רגע, רגע, אני לא הייתי מוכן. בחיאתק קיטאנו, רטוב פה והחלקתי. תן לי, תן לי עוד צ'אנס אחד.

קיטאנו חוזר למעגל, רוכן מול הרצל ומכריז על פתיחת קרב. הרצל שוב שועט קדימה. קיטאנו אוחז ברגלו של הרצל ובקלות מפיל אותו, משכיב אותו על הגב ונופל עליו כשהם קרובים פנים אל פנים. הרצל מפסיד. קיטאנו קם ולובש את מעילו. הרצל מתלבש.

הרצל (מיואש)

תודה קיטאנו...

הרצל עוזב. קיטאנו נכנס לרכב ומניע. אורות הרכב מאירים את גופו של הרצל המתרחק.

58. פנים. ביתה של זהבה, מטבח - יום.

אהרון רכון מתחת לכיור. ארגז כלי עבודה לצידו. הוא סוגר את הדלתות שמתחת לכיור. פותח את הברז ובודק שאין סתימה. זהבה נכנסת למטבח עם פנקס צ'קים.

אהרון

תגידי זהבה, לא מפריע לך שהרצל ככה...

מסמן עם הידיים שמן. זהבה מחייכת ומסמנת לא בראשה.

זהבה

כמה אני צריכה לשלם לך?

אהרון אוסף את כלי העבודה.

אהרון

שום דבר! נראה לך שאני לוקח ממך כסף?

זהבה

בטח שאתה לוקח.

אהרון (בנחמדות)

אל תעליבי אותי... תביאי נשיקה, נסגור חשבון.

אהרון מניח אצבע על הלחי שלו ומחייך. זהבה מחייכת ומתקרבת לנשק אותו על הלחי. אהרון מסובב את פניו ונושק על שפתיה. זהבה נרתעת והודפת אותו לאחור.

זהבה (צוחקת)
אהרון! עוד פעם אתה טיפש?

אהרון (באכזבה)
תהרגי אותי. אני לא מבין מה את מוצאת בשקרן הזה.

זהבה
אהרון, תאמין לי שאני מריחה שקרן ממטר.

אהרון
עוד לא הבנת שכל הגיואג'י הזה זה חרטא? העיפו אותו מהדיאטה אז הוא מביא סיפורים בשביל לא להישאר לבד. אני מכיר אותו לא מהיום.

59. פנים. מסעדה יפנית - יום.

זהבה, סמי, אהרון וגידי נכנסים אל תוך המסעדה ומתיישבים. קיטאנו היושב על הבר מביט בכניסתם ומחייך לעצמו. הרצל מבחין בהם מהמטבח מבוהל, הוא יוצא וניגש לקיטאנו.

הרצל (בשקט לקיטאנו)
קיטאנו, אני יכול לעשות הפסקה עכשיו?

קיטאנו מהנהן תוך שהוא ממשיך להביט בחבורה בהתרשמות.

קיטאנו
אלה החברים של הסומו?

הרצל (מבולבל)
מה? רואים!?

קיטאנו מהנהן. הרצל ניגש להתיישב עם חבריו. הוא מתיישב ליד זהבה לחוץ.

הרצל (מחייך לחוץ)
מה אתם עושים פה?

זהבה
הם לא מאמינים לי שאתה לא משקר. הבאתי אותם שיראו אותו.

קיטאנו שעדיין יושב מאחור על הבר שומע את שיחתם.

הרצל (לחוך, מגמגם)
הוא עסוק עכשיו.

אהרון (לכולם)
אמרתי לך שהוא מסבן אותנו. בינתיים כולנו
משמינים בגללו.

סמי (להרצל בכעס)
באמת הרצל. כבר שבוע אנחנו מחכים לו. עכשיו
אנחנו כבר פה, שיבוא יגיד שלום.

הרצל מביט מתוח אל הבר, קיטאנו כבר לא שם. שני מלצרים מביאים אוכל אל
השולחן, הרבה אוכל.

הרצל (לאחד המלצרים)
אָקו, הם עוד לא הזמינו.

אקו (המלצר)
זה קיטאנו מזמין.

אהרון (להרצל מרוצה)
זה הגיואג'י קיטאנו?

הרצל מהנהן מופתע. כולם מתחילים לאכול. מלצר נוסף מניח במרכז השולחן שני
בקבוקי קולה גדולים. פיו של סמי מלא אוכל. הוא מביט בקולה.

סמי (למלצר)
יש דייאט?

החבר'ה ממשיכים לאכול בתיאבון רב. המלצרים מגישים עוד אוכל. אהרון מביט
במלצרים היפנים ואומר:

אהרון
אלה כולם נראים אותו הדבר.

המלצרים שומעים את דבריו של אהרון ולא מגיבים. הרצל מביט במלצרים נבוך.

הרצל (לאהרון)
שתוק.

זהבה (לאהרון)
אתה כזה גזען.

אהרון (לזהבה)
מה הקשר לגזען? כאילו שאני אשם שהם
נראים אותו דבר...

הרצל (לאהרון)
תפסיק נו.

אהרון (להרצל)
אתה יודע מה, הרצל, נראה אותך עכשיו.
המטפל של אימא שלי הוא סיני או יפני?

הרצל (בביטחון)
פיליפיני!

אהרון (מאוד מופתע)
פיליפיני?

הרצל מהנהן. זהבה צוחקת. קיטאנו ניגש אל השולחן ומחלק לכל אחד תפריט (חוץ
מלזהבה). השולחן עמוס באוכל.

קיטאנו (ירדה מילה)
זה מתכון ל'צ'נקו'. זה אוכל למתאבקים. משמין אבל
בריא!

הרצל מופתע, הוא מביט בקיטאנו מאוד נרגש, הוא מצמיד את כפות ידיו וקד לו.
קיטאנו קורץ לו בחזרה ומחייך ואז מביט בכולם.

קיטאנו (לכולם)
אני מקווה שתקפידו להתאמן כמו שאתם
מקפידים לאכול.

אהרון (לקיטאנו)
בוא'נה קיטאנו, איזה עברית יש לך, ממש
מלך הארץ.

קיטאנו (מתקן בביקורתיות)
מלך הארץ!

59א. חוץ. חירבה. יום

קיטאנו יוצא מרכבו ועובר מתחת לגדר בכיוון החירבה.

60. פנים. חירבה - יום.

הרצל, סמי, גידי, זהבה, אהרון וקיטאנו נכנסים אל החירבה שאורגן לאימוני הסומו. קיטאנו מביט סביב בקירות הבטון של החירבה. קיטאנו מביט ב'דוהיו' (זירת הסומו הבנויה מצינור מכבי אש המנופח במים).

הרצל (לקיטאנו)
מה אתה אומר? רעיון שלי.

קיטאנו דורך על הצינור. שפריץ של מים עולה מחור בצינור. קיטאנו מחייך לעצמו. אהרון מתכוון להיכנס אל הזירה.

קיטאנו (לאהרון)
ה'דוהיו' הזה, יבוא הזמן שלו. באימונים צריך קשר לטבע.

אהרון
שתי דקות מפה, בן שמן. נתאמן שמה.

קיטאנו (מהנהן)
מארבעה קשה להקים אורווה.

הרצל (בהתלהבות)
למה ארבע? אנחנו חמש, גידי, סמי, אהרון, זהבה ואני - חמש.

קיטאנו מביט בזהבה.

קיטאנו (מרצין)
לא, לא. אין נשים בסומו.

זהבה מביטה בקיטאנו מאוד מופתעת.

אהרון (באכזבה)
אתה מסטלבת?

קיטאנו מסמן לא בראשו. הרצל מביט בזהבה ואז שוב בקיטאנו.

הרצל
עכשיו נזכרת בזה?

גידי (לזהבה)
חשב שבאת לעשות קפה. (לקיטאנו) היא יש לה חגורה בג'ודו.

קיטאנו

אין נשים בסומו.

הרצל (קוטע את אהרון)
אי אפשר בלי זהבה. שטויות נו, תעלים עין.

קיטאנו

אתה מבקש ממני לשבור מסורת של אלף
שנה?

הרצל

זה בלאגן?

קיטאנו

ביפן, זה לא יעבוד.

הרצל (מבולבל)

מה הקשר ליפן? אנחנו ברמלה. אנשים פה
מודרניים.

זהבה

עזוב הרצל, שטויות נו, ביי.

זהבה יוצאת מהחירבה. הרצל נשאר עם החברים.

אהרון

בואנה קיטאנו אני רוצה להגיד לך שאתה חסר
טקט, שחבל על הזמן.

הרצל מביט בחברים ובקיטאנו ואז יוצא מהחירבה.

61. חוץ. פנים. רחוב רמלה - יום.

זהבה הולכת ברחוב, רכבו של הרצל מגיע מאחוריה. זהבה נכנסת לרכב. הרצל
וזהבה יושבים ברכב, עיניה של זהבה בורקות. (ברחוב דוגמנית בפוסטר מדיה).

הרצל

את בוכה?

זהבה

נראה לך? שטויות. לא רוצה אותי לא צריך.
הפסד שלו. יאללה, עבר.

הרצל מביט בזהבה.

זהבה
מה? חפיף נו, עבר, אין טעם לטחון את זה,
זה מאחורי.

זהבה מחייכת, עיניה בורקות. הרצל מביט.

הרצל
את בוכה!

זהבה (נחושה)
די נו, נראה לך שאני אבכה בגלל השטות הזאת?!
נראה לך?! הרצל, אתה יודע כמה פעמים פגעו בי,
אני כבר לא סופרת. זה קטן עלי. אל תראה אותי
ככה, אני, יש לי עור של פיל.

זהבה מתפרצת בבכי.

הרצל (נלחץ)
די, די, זהבה. אני לא יכול לראות אותך בוכה.

זהבה (נלחצת)
איזה מפגרת אני. עליתי איזה חמישה
קילו בשבועיים. שנה לקח לי להוריד את זה.

הרצל
די, זהבה, אני אוהב אותך ככה.

מתקרב אל זהבה ומחבק אותה.

זהבה (בוכה)
אני פרה, אני כזו פרה.

הרצל (מחייך)
את לא פרה, אני בחיים שלי לא שמעתי על
פרה עם עור של פיל.

זהבה צוחקת מתוך הבכי אך ממשיכה לבכות. הרצל מחבק אותה.

הרצל
תפסיקי נו, את הכי יפה בעולם.

זהבה ממשיכה לבכות. הרצל נלחץ, הוא מתקרב ומנשק אותה.

הרצל (מבוהל)
די, זהבה, את הכול בשבילי. נראה לך שאני אתן
שיתייחסו אלייך ככה? שנינו בזה ואני הולך לרדת
מכל העניין של הסומו בגללך, אה... בשבילך.

זהבה
מה הקשר? מה פתאום הרצל. זה חשוב לך.

הרצל
את יותר חשובה לי. אני לא הולך בלעדיו,ך,
שישכחו ממני.

הרצל מנשק את זהבה.

62. פנים. השווארמה של גידי - לילה.

הרצל, גידי, סמי ואהרון יושבים בשווארמה.

גידי (להרצל)
איך אמרת לה דבר כזה? אתה יודע שגם
ככה ארבע לא מספיק לקבוצה.

סמי (להרצל)
למה מה אתה אשם שביפן אישה טמאה.

הרצל (צוחק)
מה הוא מדבר על יפן בכלל, מה הקשר ליפן?

אהרון
התחרות ביפן!

הרצל (מופתע)
איזה תחרות?

סמי
תחרות חובבים, (לגידי) נראה לי לא?

גידי מהנהן.

הרצל
מתי?

גידי
בעוד שלושה חודשים, קצת יותר.

הרצל

מה זה השטויות האלה לדבר על תחרות
עכשיו, עוד לא התחלנו להתאמן.

אהרון

הוא חירטט משהוא יפני כזה על זה שבלי
מטרה אין דרך. הוא רק אמר את זה יותר יפה.

סמי (בהתלהבות)

ואי, ואי, אתם קולטים, אם אנחנו מגיעים ליפן,
אנחנו מראים לכולם פה מאיפה משתין הסלמון.

אהרון (לסמי בהתנשאות)

אני לא מבין מה יש לך להיות כל כך
מבסוט. הוא אמר שרק אחד יכול לנסוע.

הרצל מביט בחברים מוטרד.

סמי (לאהרון)

הוא גם אמר שתהיה תחרות בינינו בסוף
האימונים ואז נראה מי ייסע. אז תתחיל להרגיע.

הרצל מקבל אס אם אס, מביט בהודעה וקם.

הרצל (לכולם)

טוב, אני זזתי.

אהרון

מה נהיית שפוט שלה אתה? אומרת לך לבוא
אליה, אתה רץ, אומרת לך לעזוב ת'סומו,
עוזבת'סומו.

הרצל

היא לא אמרה לי לעזוב.

גידי (להרצל)

אז אל תעזוב.

אהרון (להרצל)

אתה יודע, שזיינת ת'שכל לכולם ככה יפה
אצל גאולה, היה לי ברור שאתה לא מתכוון
באמת למה שאתה אומר.

הרצל מביט באהרון מבואס.

אהרון (בזלזול)
יאללה, סע, סע, שלא תאחר לה.

63. פנים. ביתה של זהבה – פינת אוכל. לילה.

במרכז השולחן עומד זר פרחים כתומים. זהבה נוגעת בפרחים בהתפעמות, הרצל מתקרב מהמטבח.

הרצל (מביט בפרחים)
בחרתי לך אותם אחד אחד.

הרצל מניח על השולחן שתי מנות המעוצבות באופן יפני אומנותי (ברבורים גולפים מצנון).

זהבה (מתלהבת)
ואוו, זה מנת השף?

הרצל
זה עוד כלום, חכי שתראי אותי שוטף כלים... אני לא מאמין שאני נשאר שם בכלל. גם כן הקיטאנו הזה.

זהבה (מחייכת)
איך הוא הגיב שעזבת ת'סומו. אני מקווה שהוא לא כועס עליך.

הרצל
מצידו הוא יכול לפטר אותי זה לא שאני שף שמה.

זהבה
עזוב אותך, תלך וזהו.

זהבה מורידה את עיניה לצלחת. כאילו שוב נפגעה. הרצל מבחין בכך.

הרצל
דיי, מה זה חשוב עכשיו.

64. פנים. ביתה של זהבה, חדר שינה - לילה.

החדר חשוך, הרצל שוכב במיטה ער ומביט בזהבה הישנה כשהוא נראה מוטרד.

65. פנים. ביתם של אהרון ודינה, חדר שינה - לילה.

אהרון ישן לבדו במיטה זוגית. הוא מזיע וזז בשנתו בחוסר מנוחה.

אהרון (ממלמל בשנתו)
אני לא שמן, יש לי עצמות כבדות. אני לא שמן.

אהרון מתעורר בבהלה, מביט הצידה ומגלה שאשתו איננה. הוא קם ויוצא מהחדר.

66. פנים. ביתם של אהרון ודינה, מטבח - לילה.

אהרון יושב במטבח לבד. דינה אשתו נכנסת לדירה. מורידה מעיל ותולה על וו בכניסה.

אהרון (בכעס)
איפה את מסתובבת כל הזמן?

דינה
אתה נרדם בשמונה אז קפצתי לנורית.

אהרון
אני לא מצליח להירדם, למה השארת אותי בלי ארוחת ערב?

דינה עוזבת אל חדר השינה. אהרון ניגש ומריח בחשדנות את מעילה התלוי בכניסה.

67. פנים. השווארמה של גידי - לילה.**

גידי יושב לבדו מול מחשב נייד במשרד הקטן בשווארמה ומצ'וטט.

עינב
שלחתי תמונה שלי.

חלון נפתח על צג המחשב. גידי לוחץ על אישור ותמונה של עינב נפתחת. בתמונה נראה עינב, בחור כבן 30, מקפיץ באוויר בקבוק טקילה בפאב.

-שמש עגולה-
ברמן?

- עינב -
באויטה. שלח תמונה.

-שמש עגולה-
אין. יש לי מצלמה. תאשר.

גידי לוחץ על הזמנה ואז על צג המחשב נפתח חלון בו רואים את עינב 30, בחלון על המסך. בחלון השני רואים את כרסו של גידי. עינב וגידי מדברים.

-עינב- (מחייך)

שמנמן!

-שמש עגולה- (מחייך)

110 קילו,

-עינב-

מתפזר יפה... אתה ממש דוב.

-שמש עגולה- (פגוע)

דוב? למה להעליב?

-עינב-

לא מעליב? אני בקטע של דובים. מה אתה לא יודע
מה זה gay bear? נו תראה פנים.

גידי מנתק את השיחה ודוחף את המחשב בכעס.

גידי (לעצמו)

מניאק.

גידי מביט שוב במחשב. נכנס לגוגל ורושם **gay bears**. הוא מופתע לגלות רשימת אתרי הומואים שמנים. באחד האתרים סרטון פלאש. בסרטון שמן לבוש בעור, בחור רזה מגיח מאחוריו ומחבק אותו. מעליהם מהבהבת נורה ורודה בצורת - **gay bears**. גידי נכנס לגלריה ואז רצות תמונות של שמנים המופיעים כדוגמנים בבגדי עור. גידי צוחק.

68. פנים. דירת זהבה, חדר השינה - יום.

זהבה יושבת וקוראת עיתונים במרפסת חדר השינה (קומה חמישית). הרצל מתעורר, מביט בשעון לצידו ונלחץ. במרפסת ארוחת בוקר על דלפק.

הרצל (היסטרי)

יואו, לא הודעתי לאמא שלי שאני ישן פה.

זהבה (מהמרפסת)

תזכיר לי בן כמה אתה?

הרצל

תיכנסי מהמרפסת, אני לא אוהב שאת יושבת
שם. שיט, אני חייב לזוז.

זהבה
הכנתי ארוחת בוקר.

הרצל
לא, אני לא רעב.

זהבה
מה הקשר?

זהבה
שישי היום, לאן אתה ממהר? בוא למרפסת.

הרצל
אני עובד, אין לי זמן. אל תשבי שם נו.

הרצל קם ומתחיל להתלבש. זהבה נכנסת.

זהבה
מה עובד? אמרת שאתה לא עובד היום.

הרצל (מבולבל)
מה? אה, אני עובד, אבל לא משמרת מלאה. ביי.

הרצל מנשק את זהבה ויוצא מהחדר היסטרי.

***69. פנים. חדר מדרגות דירת זהבה - יום.**

הרצל יוצא מהדלת, הוא נעצר לרגע ונראה כי הוא מוטרד.

***70. חוץ. יער בן שמן, שביל עפר - יום.**

הסצנה נפתחת מגלגלי רכבו של קיטאנו המסתובבים במקום תוך שהם מעלים המון אבק משביל העפר. כשהתמונה נפתחת ניתן להבחין בגידי וסמי העומדים לפני המכונית כשהם נשענים על מכסה המנוע ומונעים בכוחם מהרכב לזוז. קיטאנו יושב מרוצה במושב הנהג ולוחץ על הגז. ניתן לראות כי גידי וסמי לא עומדים במאמץ ורגליהם נגררות לאחור על שביל העפר. אהרון והרצל עומדים בצד.

אהרון (להרצל)
עזוב, אל תספר לה וזהו. אתה חושב שאני מספר
לאשתי הכל? לא. אתה חושב שהיא מספרת לי
את הכל? כן. בעיה שלה. תשמע ממני הרצל,
שקרים הם מתכון לזוגיות בריאה.

הרצל (בציניות)
וואללה אהרון, אתה צריך להיות יועץ נישואים.

אהרון
בעצם, אתה יודע מה, ספר לה, גם ככה סומו
לא מעניין לה תקצה.

אהרון והרצל העומדים במרחק מה מהרכב, מביטים בגידי וסמי הנאבקים ברכב
צוחקים. קיטאנו מביט אליהם מהרכב, פותח את החלון ואומר.

קיטאנו (לאהרון וסמי)
עכשיו תורכם.

חיוכם של הרצל ואהרון נמחק.

71. חוץ. יער בן שמן - יום.

גשם יורד במעבה היער. אהרון, סמי, גידי והרצל, עומדים בטור, מחבקים האחד את
השני מאחור. ויורדים לעמידת צפרדע תוך שהם עדיין צמודים האחד לשני בטור. הם
מתחילים ללכת באותה תנוחה אל תוך מעבה היער. קיטאנו הולך לצידם עם מטריה.

קיטאנו (צועק ביפנית)
איצ'י, ני, סאן, צ'י, גו, רוקו. (אחת, שתיים, שלוש,
ארבע, חמש, שש)

72. חוץ. יער בן שמן - יום. (מעבר זמן)

סמי מעמיד מצלמה על חצובה ומצטרף אל החבורה. הרצל מבחין בכך. קיטאנו כורע
ומבצע את פעולת אימון ה'שיקו' כאשר ברכיו מפוסקות וכפות ידיו מונחות עליהן. הוא
מרים את רגלו הימנית ומשהה אותה כשנייה באוויר, כשבסיום הוא רוקע עם אותה
הרגל ברצפה בחוזקה. לאחר מכן הוא עושה את אותה פעולה עם רגלו השנייה.
הרצל, סמי, גידי ואהרון עומדים מול קיטאנו ומחקים את תנועותיו. הרצל לא בקצב.

קיטאנו (צועק)
ה'שיקו' יחזק לכם את הרגליים. איצ'י, ני, סאן, צ'י,
גו, רוקו. (אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש)

הרצל מביט הצידה במצלמת וידיאו העומדת על סטנד ומצלמת. הרצל מביט בסמי בכעס.

סמי (להרצל)
לא אישרו לי תכתבה, חסר לי ויז'ואלס.

הרצל (בשקט לסמי)
אתה לא עושה שום כתבה. זהבה לא יודעת שאני פה.

סמי (בשקט להרצל)
אז מה אתה רוצה ממני? תספר לה. אתה שם
אותי בבעיה. גם ככה חושבים לפטר אותי.

אהרון (לסמי והרצל)
סתמו כבר.

קיטאנו מכה בעזרת מקל הבמבוק על רגלו של אהרון, מסמן לו לשתוק.

אהרון (בכאב)
אח, כוס רבאק. זה לא אני דיברתי.

הרצל שוב לא בקצב. כאשר הרצל מרים את רגלו באוויר, קיטאנו מניח את מקל הבמבוק מתחת לרגלו ומייצב אותה באוויר מספר שניות, פניו של הרצל מאדימות ממאמץ.

קיטאנו (להרצל)
ראש של יאקוזונה צריך להיות רק בסומו.

73. חוץ. יער בן שמן - יום. (מעבר זמן)

כל אחד מהקבוצה, עומד ליד עץ ברוש גבוה ומכה בו בעוצמה בכפות ידיו פעם אחר פעם תוך שהם משחררים צעקה עם כל מכה בעץ. הרצל בקצב. קיטאנו מהלך ביניהם.

קיטאנו
חשוב מאוד בסומו העוצמה של המכה.

74. חוץ. יער בן שמן - יום. (מעבר זמן)

מצלמת הוידאו שוכבת בצד כבויה. בתוך הזירה, חברי הקבוצה רוכנים אחד מול השני. הרצל מול אהרון, גידי מול סמי.

קיטאנו
'זוצקי', זה מחסן מכאב... (צורח) איצ'י, ני,
סאן, צ'י, גו, רוקו.

עם צעקתו של קיטאנו, החברים נוגחים האחד בראש השני.

74 א.*. חוץ. צמרות העצים ביער בן שמן - יום. (סצנה בוטלה)

75. חוץ. יער בן שמן. יום.

הרצל סמי וגידי ואהרון מתקרבים אל רכבו של קיטאנו בסיום האימונים.

הרצל (מתלהב)

נו, היה גדול, אה? אתה רואה שאני לא מדבר
באוויר. אני לא שקרן.

אהרון

וואללה, סליחה. (מחייך בציניות) ד"ש
לזהבה... אל תשכח.

חיוכו של הרצל נופל בבת אחת.

הרצל

אל תדאג, עכשיו אני מספר לה.

76. פנים. ביתה של מונה, מקלחת – לילה.

הרצל עומד מול המראה, מתבשם ומתגנדר.

77. פנים. ביתה של זהבה, חדר שינה – לילה.

הרצל נכנס עם פרח אל ביתה של זהבה. בחדר עומדת זהבה על המשקל כשהיא
נשקלת כשהיא מזועזעת.

זהבה

אני חוזרת לדיאטה. זה לא עסק ככה.

הרצל מלטף את צווארה עם הפרח. זהבה מחייכת לוקחת הפרח.

הרצל

איך ככה? יפה? סקסית? נשית?

הרצל עולה מאחוריה על המשקל ומחבק אותה, הספרות הדיגיטליות במשקל
משתוללות, נשמע צפצוף ארוך והמילה ERROR מופיעה על צג המשקל.

זהבה (בייאוש)

תראה איך אני נראית. ממחר, אלף קלוריות ביום.

הרצל נראה כאילו הוא עומד לומר משהו לזהבה.

זהבה (ממשיכה בשצף)
גם אתה השמנת. כבר אין לנו תירוץ. חייבים להתחיל
דיאטה. אני לא אצליח לעשות את זה לבד. אסור שיהיו לי
פיתויים בבית... נעשה את זה ביחד. אנחנו לא צריכים אף
אחד. אתה תראה שנצליח. יהיה כיף, נכון?

הרצל מהנהן בייאוש.

זהבה
מבטיח? בלי זלילות בלילה מהקוסקוס של
אימא שלך ובלי שקרים.

הרצל מהנהן ומתיישב על המיטה מיואש ומהנהן.

זהבה
מה?
הרצל (מוטרד)
כלום.

זהבה מתקרבת אליו ומחייכת.

זהבה
בוא תראה איך אני שורפת לך אלף קלוריות.
זהבה מכניסה גבעול פרח בין שיניה בסקסיות ומתיישבת על ברכיו. הרצל מחייך,
מחבק אותה, זהבה מבחינה בחבורה כחולה קטנה על ידו. הרצל נלחץ.

זהבה
אח... מתי זה קרה לך?
הרצל (נלחץ מאוד)
מה? חטפתי מכה מהדלת של האוטו.

זהבה (בחשד)
מהאוטו!?

הרצל (נלחץ)
בטח מהאוטו, אז מאיפה?! זה שום דבר.

זהבה
זה לא כואב לך?

הרצל מסמן לא בראשו. זהבה משכיבה את הרצל לאחור.

77א. פנים. יער בן שמן - יום.

סמי, אהרון, גידי והרצל עומדים ומתרגלים תרגיל סומו בתחתונים (גלגולים לאחור).

***78. פנים. מטבח במסעדה. לילה. (סצנה ירדה)**

79. פנים. ביתה של מונה, סלון - יום.

בסלון הבית, מונה יושבת לצד מכונת התפירה ותופרת שמלה. שכנה עומדת לצידה. הבית מתחיל לרעוד קלות מאימוניו של הרצל. השכנה נלחצת מהרעידות. מונה מביטה לכיוון חדרו של הרצל, המחט במכונת התפירה עולה על האצבע שלה ופוצעת אותה. מונה מביטה באצבע בכאב.

מונה (לעצמה בערבית)

חי. (אח)

השכנה מניחה טישו על ידה של מונה.

מונה (בכעס להרצל)

הרצל !! (הרצל לא עונה) ה-ר-צ-ל !!

מונה ניגשת בחשדנות אל חדרו של הרצל. השכנה הולכת אחריה.

סצנות 80 + 81 (ירדו).

82. פנים. ביתם של הרצל ומונה, חדרו של הרצל - יום.

הרצל מתרגל שיקו בחדר, מונה פותחת את הדלת ומזועזעת למצוא את הרצל לבוש רק בתחתונים. היא מנסה להסתיר את הרצל מחברתה אבל השכנה דוחפת ראשה לתוך החדר. היא מביטה בגופו של הרצל ונחרדת.

מונה (בזעקת שבר)

אלוהים ישמור, נהיית יותר שמן מאבא.

הרצל (בכעס)

אימא, צאי לי מהחדר!

מונה

אתה עלית! כמה עלית? איך אתה לא

מתבייש? (מהנהנת בהבנה) זה בגלל
ה'בְּרָלָה' (השמנה) הזאתי שעזבת ת'דיאטה.

הרצל (חסר סבלנות)

אמא...

מונה (בדאגה)
שים עליך משהו למה אני לא יכול לראות
אותך ככה.

הרצל (כועס)
מפריע לך לראות אותי ככה, אולי עדיף שלא
תראי אותי בכלל! עכשיו תצאי.

מונה מביטה בו ומנידה את ראשה בדאגה.

הרצל

נו, צאי לי מהחדר לפני שגם את התחתונים אני מוריד.

מונה נבהלת וממהרת לסגור את הדלת.

83. פנים. דירתה של זהבה, סלון - יום.

זהבה יושבת בסלון הבית ואוכלת סלט. דפיקות נשמעות בדלת. זהבה פותחת את
הדלת ושמחה לראות שם את הרצל. הרצל נכנס אל תוך הבית עם תיק צד קטן על
כתפו, הוא מנשק את זהבה. הוא לוקח את קערת הסלט מידה ואוכל.

הרצל

אני לא יכול להיות אצל אימא יותר. הייתי חייב
לברוח מהבית.

חיוכה של זהבה נופל. הרצל ממשיך לאכול בתיאבון רב.

הרצל

מה? את לא רוצה שאני...

זהבה

אני רוצה שאתה תעבור כי אתה רוצה לעבור
לפה, לא כי אתה בורח מאימא שלך.

הרצל

זה סתם צירוף מקרים, אני פה כי אני רוצה

להיות פה.

זהבה מהנהנת בחוסר סיפוק. הרצל מכניס לפיו את עלי החסה האחרונים, מניח את קערת החסה הריקה על השולחן ומביט בזהבה כשפיו מלא בסלט.

הרצל (בפה מלא)

מה יש לאכול?

זהבה מביטה בקערת הסלט בכעס. הרצל ניגש ופותח את המקרר. במקרר יש רק ירקות ושייקים בבקבוקים. הרצל מביט בזהבה בתמיהה.

זהבה

זה דיאטת בריאות חדשה. אנחנו מתחילים עם זה גם בכלא עכשיו.

הרצל (לעצמו)

עוד פעם התחלנו.

הרצל פותח ארון במטבח. הארון ריק.

הרצל (בייאוש)

זהבה!!! תאמיני לי שאת יכולה להיות שמנה ומאושרת. זה הכל בראש.

זהבה

זה לא הכל בראש, אצלי זה מרוכז בתחת. הרצל נשען על הקיר מיואש וגולש לרצפה. זהבה ניגשת אל הרצל ומחבקת אותו.

זהבה

מספיק הרצל, אתה יודע שאין דבר כזה 'שמנה ומאושרת'. (בסקסיות) נו מה? זה יפריע לך אם אני אהיה כוסית?

הרצל (בייאוש)

אני לא אפרד ממך בגלל זה...

84. פנים. חדר שינה. לילה.

הרצל שוכב לצד זהבה במיטה, זהבה ישנה. הרצל מביט בבטנו. הוא בודק בזהירות שזהבה נרדמה, קם מהמיטה ובשקט יוצא מחדר השינה.

85 א. פנים. שווארמה. לילה.

גשם יורד. הרצל נכנס בריצה לשווארמה.

85. פנים. השווארמה של גידי - לילה.

גשם יורד, אהרון עומד צמוד לסיח שווארמה צלוי היטב, פורש את ידיו ומתחמם מחום האש. מדי פעם הוא חותך חתיכת שווארמה עם הסכין ואוכל. גידי עומד ליד סיח שווארמה נוסף, ריק, ומלביש עליו חתיכות בשר טרי. סמי מעביר אליו חתיכות בשר.

גידי

הכי חשוב זה שהסיח של השווארמה יסתובב
תמיד עם סיבוב כדור הארץ.

סמי (לגידי)

עזוב אותך, אתה לא מעניין לכתבה.

גידי

אני אשם שאני לא מעניין?

סמי

מישהו האשים אותך?!

אהרון (לסמי)

אני לא מבין מה אתה נותן להרצל לקבוע לך
ת'חיים. רצית לעשות כתבה על הסומו, תעשה.
עיתונאי בשביל כתבה טובה ימכור את האימא
שלו. תתחיל, תתחיל להיות קצת מקצועי.

גידי מהנהן. הרצל נכנס למקום, כולו רטוב. נראה שקר לו. הרצל מתיישב.

הרצל (בפה מלא)

אל תשאלו, זהבה חזרה לדיאטה. הדבר
האחרון שחסר לי עכשיו זה לרדת במשקל.

אהרון (מהנהן)

נראה לי אשתי לא תכניס אותי הביתה אם אני
אמשיך להשמין.

גידי ממשיך להכין את סיח השווארמה. הוא עומד עם גבו לחבורה.

גידי

אתה קולט מה זה? נשים לא אוהבות שמנים אבל אצל

ההומואים יש אצלם כאלה שאנחנו בשבילם כאילו
הכי גבריים, הם קוראים לשמנים 'דובים'. 'דוב' בז'קט
עור ואופנוע זה בכלל סוף הדרך.

כל החבורה מביטה בגידי די המומים. גידי מסתובב ומביט בהם נבוך.

גידי (בהתנצלות)
מה? כולם יודעים את זה...

אהרון
כן, בטח, אולי בגן העצמאות.

גידי (מתעצבן)
תפסיק אתה גם כן.

גידי מסתובב וממשיך להכין את השווארמה.

אהרון (בשקט להרצל וסמי)
מה אמרתי לכם?! מדבר כמו ברווז, הולך כמו
ברווז, זה ברווז!

הרצל וסמי מתעלמים מדבריו של אהרון.

גידי
אולי נגיד לקיטאנו שנתאמן יותר מפעם בשבוע?
נראה לו שאנחנו רציניים בקטע של התחרות ביפן.

אהרון (להרצל)
זה דווקא יכול להיות אחלה.

הרצל (מבואס)
כן, רק הבעיה שזהבה עוד מעט עולה עליי.

אהרון
תגיד לי למה אתה לא מספר לה?

הרצל
כי אני אוהב אותה.

גידי, וסמי (יחד)
אווווו.

אהרון
הרצל, אם לא תספר לה בסוף אני אספר לה.

הרצל חותך חתיכת בשר שווארמה ענקית נוספת. הוא ואהרון מחסלים גם אותה. אהרון בשלוק אחד שותה כוס תה קטנה. הוא אווז את ביטנו הענקית, על פניו נראה כאב.

אהרון (בכאב)
אח... הבטן, לא הייתי צריך לשתות את
התה הזה.

86. פנים. ביתה של זהבה- יום.

זהבה מרימה את תיקה בחיפזון ופותחת את דלת ביתה בדרכה החוצה. מאחורי הדלת עומדת מונה שבדיוק התכוונה לדפוק.

זהבה (מופתעת)
מונה, מה שלומך?

מונה
יהיה טוב. הוא פה?

זהבה
בעבודה.

מונה (בכאב)
בסך הכל דאגתי לו ככה שהוא כל הזמן
משמין והוא במקום להקשיב לי, בורח.

זהבה (מחייכת)
זה בסדר מונה, אין לך מה לדאוג, אנחנו
בדיאטה...

מונה
איך בדיאטה והוא כמעט שבר לי את הבית
עם הסומו?

זהבה (בחשדנות)
לא, אנחנו גמרנו עם הסומו מונה.

מונה
באמת חזרתם בדיאטה?

זהבה מהנהנת מוטרדת.

מונה
יופי כפרה, אני מאוד דאגתי לו, שיהיה לי
בריא, הוא כמו ילד קטן...

זהבה מהנהנת.

זהבה (פגועה ומוטרדת)
אני מצטערת מונה, הייתי מזמינה אותך להיכנס אבל
אני מאחרת למשמרת. אני ממש חייבת לזוז.

87. פנים. אוטובוס. יום.

זהבה עומדת באוטובוס מלא. הטלפון בידה מצלצל, על הצג כתוב הרצל, זהבה משתיקה
את הטלפון מאוד עצבנית. נערה רזה בת 16 היושבת ליד זהבה נעמדת.

זהבה (לנערה בכעס)
את לא צריך לקום בשבילי, תאמיני לי שאני יכולה לעמוד.

נערה (מופתעת, לזהבה)
זה התחנה שלי פה.

87 א. חוץ אוטובוס. יום.

האוטובוס עוצר, דלתות האוטובוס נפתחות, הנערה יורדת.

88. פנים. אולם בכלא. יום.

זהבה יושבת במעגל עם האסירות. היא נראית מאוד כעוסה.

גילה
לא רוצות שום תפריט דיאטה. את רוצה לעשות
דיאטה תעשי, מה אנחנו אשמות?

זהבה
מה קשור דיאטה? האחראי מטעם הקולינריה
ביקש לבדוק צפיפות שומן בשביל תפריט
בראות.

גילה (צועקת על זהבה)
שום אוכל לא יחליפו ואת אל תזייני לי ת'שכל.

ירדנה (לזהבה)
מה הקשר שלך לזה בכלל?

זהבה
ירדנה, זה לא החלטה שלי, אבל אני חייבת
לציין שעודדתי את זה. אתם חייבות להבין
שהפרויקט הזה הוא פרויקט חינוכי. הרעב הוא
העבד שלנו ולא המלך.

89. פנים. מסעדה יפנית, מטבח - יום.

מונה נכנסת אל מטבח המסעדה. המסעדה ריקה. במטבח עומד קיטאנו ומגלגל
סושי במיומנות. קיטאנו מבחין במונה.

קיטאנו
סליחה, סגור עכשיו.

מונה
הרצל לא הגיע.

קיטאנו (מהנהן)
לא, את אימא שלו?

מונה
בטח. איך אתם לא מתביישים לתת לו
לשטוף כלים? איך? הרצל הוא טבח אה... שף!

קיטאנו
שף צריך לדעת גם לשטוף כלים.

מונה
אולי ביפן. פה הרצל יכול להכין לך את
הקוסקוס הכי טעים.

קיטאנו
זה מסעדה יפנית, גברת.

מונה
ואם תגיש קוסקוס, לא יאכלו?! חוץ מזה
שהרצל יכול לגלגל לך 'שוסי' יותר טוב מכל
עובד זר שתביא מיפן. לא חשוב, איך הרצל?
הוא בסדר? הוא לא מדבר איתי.

קיטאנו
בן צריך לתת כבוד לאימא! אני אדבר איתו.

מונה
לא, לא, אל תתערב אתה, עדיף שלא יידע שדיברנו עליו.

קיטאנו (מהנהן)
את לא צריכה לדאוג לו. הוא בדרך למצוא את
הדרך שלו.

קיטאנו מחייך ומושיט את ידו ולוחץ יד למונה.

קיטאנו

קיטאנו.

מונה מגיבה בכאב. אצבעה הפצועה מדממת מלחיצת היד. קיטאנו מביט בתחבושת.

מונה (בכאב)
אח. זה בסדר. זה כלום. זה סתם, מהמכונת תפירה.

קיטאנו

את תופרת?

90. חוץ. שוק בדים ברמלה – יום. (סצנה ירדה)

91. פנים. ביתה של זהבה, חדר השינה. לילה.

זהבה נכנסת לחדר השינה. הרצל שוכב במיטה ישן. זהבה מתיישבת על המיטה בעדינות.

זהבה

הרצל, אתה ער?

הרצל

לא... אני הרוס. יש לך סלט במקרר.

92. פנים. ביתה של זהבה, פינת אוכל. לילה.

זהבה יושבת בפינת האוכל המוארת באור קטן ופותחת חפיסת שוקולד ענקי, לצידה מונח סלט גדול. זהבה אוכלת את השוקולד.

93. חוץ. יער בן שמן, שביל עפר - יום.

החבורה עומדת מחוץ למכונת בדרך עפר. הרצל עומד בתחתוני 'מוואשי' אדומים ומביט בהתפעמות בהשתקפותו במראת הרכב (תחתוני ה'מוואשי' תפורים מבד הסאטן). גידי סמי אהרון וקיטאנו מביטים בו.

גידי

וואו, זה מדהים.

הרצל (מתלהב)

כן, חבל על הזמן. (לקיטאנו) זה מיפן?

קיטאנו לא עונה. אהרון מניח את ה'מוואשי' על גג הרכב.

אהרון (בסלידה)

אני לא לובש את זה. מה, אני קוקסינל?

סמי (לקיטאנו)

יש אפשרות שנלבש את זה על הבגדים?

קיטאנו מסמן לא בראשו. אהרון מניח את ה'מוואשי' על גג הרכב בסלידה.

סמי

תנסה להבין אותנו. זה לא מחמיא.

גידי (לאהרון)

תפסיקו, זה יפה מאוד.

אהרון (לגידי)

בטח. אתה גם אם זה היה בוורוד היית לובש את זה.

גידי (לאהרון)

לך תזדיין.

הרצל (לאהרון בכעס)

אהרון, קיטאנו משקיע וככה אתם מזלזלים.

קיטאנו מסתובב ונכנס אל היער.

אהרון (בכעס להרצל)

מה אני אגיד לך, אני לא יודע אם מתאים לי כל החרא הזה. ימות העולם ואני לא לובש את זה.

הרצל (מתגרה באהרון)

תגיד שאתה פוחד להפסיד.

94. חוץ. יער בן שמן - יום. (שינוי במילת פתיחת הקרב)

אהרון לבוש בתחתוני סומו מחוץ לזירת סומו מאולתרת בלב היער. קיטאנו עומד מהצד השני של הזירה. לראשונה קיטאנו לבוש בחלוק מסורתי של שופט סומו. בתוך הזירה, אהרון וגידי עומדים בתנוחת פתיחת קרב (צ'יקירי) כאשר רגליהם מפוסקות, גופם רכון קדימה ואגרופיהם נוגעים ברצפת הזירה. קיטאנו מכוון בעזרת מקל הבמבוק את רגליהם של אהרון וגידי.

קיטאנו

הצ'יקירי קובע שבעים אחוזים מהניצחון בקרב.

קיטאנו מכריז על הכנה לפתיחת הקרב.

קיטאנו (ביפנית)

אג'ימה!

הקרב מתחיל. אהרון מרים את גידי באוויר ומהלך איתו אל מחוץ לזירה. גידי מניף את ידיו ורגליו לצדדים בפראות ומנסה להשתחרר.

אהרון (בציניות לגידי)

תרגיע גידי, אני גבר נשוי.

בסיום דבריו, זורק אהרון את גידי אל מחוץ למעגל ומנצח.

95. חוץ. יער בן שמן - יום.

הרצל עומד מול סמי בזירה בתנוחת פתיחה. קיטאנו מכריז על פתיחת הקרב. סמי שועט לכיוון הרצל בעוצמה רבה. הרצל זז הצידה בזריזות וסמי עף קדימה ונוחת על ריצפת הזירה. כולם צוחקים. הרצל קורץ לקיטאנו ומחייך.

95 א. חוץ. יער בן שמן. יום. (סצנה חדשה)

אהרון וסמי בהתאבקות, אהרון מרים את רגלו של סמי (ריקוד) וזורק אותו מהזירה.

96.* חוץ. יער בן שמן - יום. (נוספו דיאלוגים לקיטאנו + נוסף דלי מלח)

אהרון והרצל עומדים מחוץ לזירה.

קיטאנו (מכריז ביפנית)

סאי שו נְקָה אָה. (שחקנים להיכנס)

הרצל ואהרון זורים מלח על רצפת ה'דוהיו' ונכנסים לזירה באופן טיקסי.

קיטאנו (ביפנית)
טה או שְׁטָה. (לשים ידיים)

הרצל ואהרון כורעים לתנוחת פתיחת קרב 'שיקירי'. קיטאנו מכריז על פתיחת קרב.

קיטאנו (ביפנית)
אַ גִּימָה.

אהרון תוקף את הרצל באלימות רבה ומעיף אותו אל מחוץ לזירה תוך שהוא מכה בעזרת ידיו חזק מאוד בפניו של הרצל. הרצל נהדף לאחור ונפל אל מחוץ לזירה.

הרצל (מתעצבן)
אח, אח, למה באלימות?

הרצל זורק מלח על פניו של הרצל.

אהרון
אח... כוס אמ אמק.

קיטאנו עוזב.

97. חוץ. יער בן שמן, חניית הרכבים - יום.

סמי, הרצל, אהרון וגידי מגיעים אל רכבו של קיטאנו המחנה בשביל היער (כולם לבושים ב'מוואשי'. קיטאנו יושב ברכבו (טויוטה קמרי) ומנסה להתניע. החבורה מתקרבת אל הרכב.

הרצל
סליחה, קיטאנו, אני לא יודע מה קרה לי.

קיטאנו
בסומו, להפסיד בכבוד חשוב כמו לנצח! יוקוזונה
אמיתי שומר את הכעס לזירה. (A true
Yokozuna saves his anger for the ring)

קיטאנו שוב מנסה להתניע את הרכב, ללא הצלחה. הוא מכה על ההגה בעצבנות.

קיטאנו
לא מניע, זה אוטו דפוק.

אהרון
מה אתה רוצה? זה יפני.

קיטאנו זורק באהרון מבט קצר וכועס.

אהרון

באמת סליחה, קיטאנו, זה דווקא כיף לנו מאוד כל הסומו הזה.

קיטאנו (בכעס)

כיף זה לא מספיק בשביל תחרות ביפן. יש לכם חודשיים ואני לא רואה אותכם מגיעים לשם.

קיטאנו מניע את הרכב ומתחיל לנסוע.

סמי (לקיטאנו לחוץ)

הלו, הלו, הבגדים שלנו.

קיטאנו מוציא ראשו מהחלון.

קיטאנו

יוקאזונה, צריך להרגיש נח במוואשי.

קיטאנו נוסע החבורה נשארת מאחור בתחתונים.

גידי (בדאגה)

איך נחזור עכשיו?

98. חוץ. כביש ראשי ביער בן שמן - יום.

הרצל גידי וסמי עומדים בשולי הכביש הראשי בתחתוני סומו. אהרון (גם בתחתונים) עוצר טרמפים. רכב חולף על פניהם, מצפצף ולא עוצר.

99. חוץ. כביש ראשי ביער בן שמן. יום סצנה חדשה.

הרצל אהרון סמי וגידי הולכים בשולי הכביש בתחתונים.

100. חוץ. רחוב ברמלה – יום. (סצנה חדשה).

הרצל אהרון סמי וגידי הולכים בשורה בתחתוני סומו ברחוב.

101*. פנים. מסעדה, מטבח - יום. (שינוי במשפט האחרון)

הרצל, סמי, גידי ואהרון נכנסים בתחתוני סומו למטבח. הרצל מבחין באימו העומדת עם קיטאנו. שניהם מפוררים בידיהם גושי סולת לקוסקוס. קיטאנו מחקה את

פעולותיה של מונה. מונה מבחינה בחבורה מופתעת וניגשת אליהם מהמטבח. הרצל נבוך הוא לובש סינר.

אהרון
מה שלומך מונה? מה זה גם את עובדת פה?

מונה
יאוו, איך גדלתם.

מונה מסמנת לא בראשה וצוחקת, כל החברים מנשקים את מונה.

אהרון (לקיטאנו)
אפשר ת'מפתחות.

קיטאנו זורק את המפתחות לאהרון. אהרון סמי וגידי יוצאים מהמטבח. הרצל ואמו עומדים האחד מול השני.

הרצל
מה את עושה פה?

מונה
זהו? ככה אתה מוכר את אמא שלך? שלושים שנה אני מגדלת אותך והיא, כמה זמן יש לכם, שבוע?

הרצל
חודש! אמא, את יודעת שלא היית בסדר, לא עדיף שתתנצלי במקום זה?

מונה
והתחתונים שתפרתי לסומו שלך, זה לא מספיק תתנצלי?

הרצל נראה מאוד מופתע. מונה מסירה את הסינר, מנגבת ידיה מהסולת הרטובה במפית נייר. קיטאנו נראה מאחוריהם מחייך לעצמו.

הרצל (מופתע ונרגש)
מה, את תפרת ת'מאוושי?

הרצל מסתכל לכיוון קיטאנו שעדיין מפורר את הקוסקוס ואז מביט שוב באימו.

הרצל (נרגש)
אימא, זה אומנות מה שעשית. את גאון.

הרצל מנשק את לחיה של מונה.

מונה

גם זהבה אהבה?

הרצל מהנהן. מונה מניחה אצבע מתחת לעינה, פותחת אותה ומביטה בהרצל.

מונה (בחוסר אמון)

זה לא עובד עלי, אני אימא שלך.

הרצל (נלחץ)

מה? דיברת עם זהבה?

נלחצת ומסמנת לא בראשה.

מונה (מיתממת)

אני מה יש לי לדבר איתה אני? למה מה?

הרצל נרגע.

הרצל

כלום! אל תתערבי.

מונה מהנהנת בחוסר אמון.

הרצל (בכעס)

עוד פעם התחלת?

מונה (מאוד פגועה)

אני מה שאני לא יעשה בשבילך זה לא טוב. את שתי העיניים שלי אני מוכנה לתת. אבל אתה כבר לא איכפת לך ממני, כאילו מתה אימה שלך.

מונה מסתובבת וחוזרת אל הקוסקוס ואומרת תוך כדי הליכה.

מונה (לקיטאנו)

גם את אבא שלו שכח. (להרצל) מתי היית בקבר שלו? כבר הכול עשבים שמה.

הרצל מביט בקיטאנו נבוך ויוצא מהמטבח.

102. פנים. כלא רמלה, חדר אוכל - יום.

האסירות יושבות בחדר ומביטות באוכל הבריאות, המונח על השולחנות. אחת מהן מרימה מהצלחת גבעול ברוקולי ובוחנת אותו בסלידה. אסירה אחרת טועמת פריכית

אורז עגולה. זהבה נכנסת לחדר האוכל והולכת מאחורי עגלת החלוקה של ארוחת הערב. קול נפץ עז של מגש אוכל שנזרק על הרצפה נשמע לפתע, זהבה מסתובבת ורואה כי גילה השליכה את המגש שלה.

גילה (לזהבה)
אנחנו, הנחמה היחידה שיש לנו במקום
המסריח הזה, זה אוכל טוב! עכשיו גם את זה
לקחת לנו. תגידי, אין לך בושה?

זהבה (נבוכה לגילה)
גילה, אוכל שמן זה אוכל לא בריא. אני לא
מבינה אותך.

גילה (קוטעת את זהבה)
את לא מבינה?! טוב, אז נתחיל לדבר בשפה
שלך - אנחנו שובתות רעב!

גילה האסירה מסמנת לכולם להשליך את המגשים. ירדנה ראשונה, אחריה יתר האסירות משליכות את המגשים ארצה. גילה מסמנת לירדנה להתחיל לשיר, ירדנה מתחילה אחריה האסירות מתחילות לשיר יחד את שיר ה'הדה בה דה' שכתב יצחק קלפטר ושרה יעל לוי. בשירה האסירות מדגישות את המילה 'דבה' (שמנה).

ירדנה
דבה דה בדה, בה דבה, בה דבה, דבה
דה, דבה דה, דבה דה, בה דבה, דבה.

זהבה נראית מאוד פגועה. גילה מרימה ברוקולי ומעיפה אותו על פניה של זהבה. אחריה, כל האסירות משליכות מטר של אוכל בריאות על זהבה. מספר סוהרים נכנסים במהירות לחדר האוכל, קול סירנה חזק מנסר את האוויר.

103. פנים. פרוזדור ארוך בכלא רמלה - יום.

זהבה הולכת בוכה בפרוזדור ארוך בכלא. שיר האסירות מתחלף לשיר המקורי.

104. פנים. בית זהבה, מקלחת - יום.

הרצל מתקלח. זהבה נכנסת עצבנית למקלחת, היא שוטפת את פניה בכיור, מורידה את חולצתה המוכתמת בכתמי ברוקולי ונשארת בגופיה.

הרצל
מה קרה חזרת מוקדם?

זהבה
האסירות התפרעו.

הרצל
מה התפרעו? את בסדר?

זהבה
לא מגיע להן מה שאני עושה בשבילם, כפויות טובה.
מבחינתי שיאכלו מה שהן רוצות. עזוב אותי עכשיו
מהם, אני רוצה לדבר איתך.

הרצל
וואי, אבל אני יוצא עכשיו. תוך שעתיים אני פה.
פשוט הבטחתי...

הרצל יוצא מהמקלחת, הוא לובש חלוק מגבת. זהבה מסתובבת אליו. הוא מנשק אותה.

זהבה
תגיד לי, הרצל, מה, אתה חושב שאני?

הרצל (נלחץ)
מה?

זהבה
יש לך משהו לספר לי?

הרצל (מגמגם)
כן... אה... הלך הדוד! צריך להזמין את אהרון.
כמעט חטפתי דלקת ריאות.

זהבה
אתה ממשיך עם הסומו?

הרצל
כן!

זהבה מסתובבת מהמראה אל הרצל המומה.

הרצל (נלחץ)
מה פתאום, בצחוק. מאיפה הבאת את זה עכשיו?
את כועסת עכשיו ואת מורידה את זה עלי.

זהבה מביטה בהרצל ומהנהנת אכזבה ויוצאת מהמקלחת.

105 . חוץ. בניין ביתה של זהבה. יום. (הרצל לא מבחין בזהבה)

הרצל נכנס אל רכבו, מניע ויוצא מהחנייה. זהבה יוצאת בסתר מחדר המדרגות.

106. חוץ. בניין ביתה של זהבה. יום.

זהבה נגשת אל הכביש ועוצרת מונית. המונית נוסעת (עוקבת) אחרי רכבו של הרצל.

107. חוץ. כביש ראשי ברמלה. יום.

המונית של זהבה דולקת אחר רכבו של הרצל.

108. פנים. רחבת חניה. יום.

זהבה נכנסת אל תוך החניה. היא מזהה את רכבו של הרצל ומתקרבת אליו. הרצל מופיע מאחוריה כשבידו דלי וסמרטוט.

הרצל (מופתע)

זהבה? מה את עושה פה?

זהבה נבהלת, היא מסתובבת אל הרצל נבוכה.

הרצל

מה? עקבת אחרי?

זהבה (דומעת)

הרצל, לא אכפת לי שתלך לסומו. אכפת לי שאתה משקר לי.

הרצל

אני משקר? אני? נראה לך... אימא שלי ביקשה ממני לשטוף ת'קבר של אבא.

הרצל מצביע על בית הקברות שבסוף החניון. זהבה שותקת נבוכה. הרצל מחייך, הוא מחבק ומנשק אותה.

הרצל

נהיית לי פרנואידית.

זהבה (נבוכה)

סליחה הרצל... זה לא קשור אליך.

הרצל מניח יד על כתפה של זהבה.

זהבה
אתה לא מבין עם איזה גברים הסתבכתי,
אני לא יכולה להיפגע יותר.

הרצל
אתה באה לעזור לי.

זהבה מחייכת.

הרצל (מחייך)
בטח! אבא ישמח לפגוש אותך...

הרצל מנשק את זהבה.

109. פנים. בית קברות - יום.

מול קבר אביו של הרצל עומדים הרצל וזהבה. הרצל שופך דלי מים על המצבה.

הרצל (לעצמו)
איך שהוא אהב להתקלח.

זהבה מחייכת. היא מדליקה נר נשמה, מתכופפת ומכניסה את הנר לתוך קופסת זכוכית קטנה שנמצאת על המצבה. במהלך ההתכופפות היא מבחינה בתאריך פטירתו של האב.

זהבה
ממה הוא נפטר?

הרצל סוגר את דלת הזכוכית הקטנה מעל הנר הדולק ומזדקף.

הרצל (מחייך בצער)
אמא שלי כל הזמן אמרה שהשומן יהרוג אותו.

הרצל מנגב במטלית את אותיות השיש שעל המצבה.

הרצל
כל שבת הוא היה יושב במרפסת לקרוא עיתון.

110. חוץ . בניין ביתם של הורי הרצל - יום (סצנת 'פולשבק')

קולו של הרצל ממשיך להישמע לתוך סצנת ה'פולשבק'.

הרצל (VO)
הייתי בן שמונה.

אביו של הרצל, גבר שמן מאוד, יושב בגופיה במרפסת ביתו שבקומה החמישית ואוכל פירות מצלחת. הרצל, ילד שמנמן בן שמונה, יושב וצופה בטלוויזיה בתוכנית 'ברבאבא'. הבית מעוצב בסגנון שנות השבעים.

אבא (להרצל בצרפתית במבטא טוניסאי)
הרצי, יולדי, אפורט מואה לז'ורנאל. (הרצל, ילד
שלי, תביא לי את העיתון).

הרצל לוקח עיתון ממתקן העיתונים ורץ לכיוון המרפסת. לפתע רעש אדיר נשמע ומרפסת הבית קורסת יחד עם האב מטה. הבית מתמלא באבק. הרצל העומד קרוב למרפסת, מביט במתרחש כשהוא המום. לאחר מספר רגעים הוא פורץ בצחוק אדיר.

111. פנים. בית קברות - יום.

בחזרה אל סצנת בית הקברות. זהבה מתאפקת לא לצחוק.

הרצל
את קולטת, אבא שלי מת לי מול העיניים ואני צחקתי.

זהבה שוב מתאפקת שלא לפרוץ בצחוק.

זהבה
מה אתה רוצה, היית בן שבע.

הרצל מהנהן בהסכמה. הוא מתכופף ומנשק את שמו של אביו החצוב המצבה.

הרצל (מתקן)
שמונה.

זהבה לא מצליחה עוד להתאפק והיא פורצת בצחוק קולני. הרצל פורץ בצחוק יחד איתה.

112**. חוץ. יער. יום. (שינוי בתרגיל באימון)

הרצל, סמי, גידי ואהרון מתאמנים בגלגולים.

113*. חוץ. יער. יום. (גידי נוסף לסצנה)

הרצל, סמי, גידי ואהרון מתרגלים מתיחות.

113א*. חוץ. יער. יום. (נוספה סצנה)

הרצל אהרון גידי וסמי, מתרגלים ריצת סומו ביער כשהם חוצים את ה'דוהיו' באלכסון.

114. חוץ. גג הבניין של זהבה - יום.

על מעקה הגג יושבים זהבה והרצל. אהרון מפרק את דוד השמש הרצל עוזר לו להוריד אותו לרצפה.

אהרון (בשקט)
היא כבר יודעת על הסומו?

הרצל מסמן לא בראשו.

אהרון
בואנה, אתה אפס... טוב, אני לא יודע מה אתם רוצים, הדוד הזה עשר.

115. פנים. חניית רכבים בבניין ביתה של זהבה - יום. (נוספו דיאלוגים)

אהרון נכנס אל תוך הרכב. זהבה עומדת מול הדלת שליד הנהג. הרצל לידה.

זהבה (לאהרון בחוסר סבלנות)
אהרון! עכשיו כמו גדול אתה לוקח כסף.

אהרון
אבל לא תיקנתי כלום.

זהבה מניחה פנקס צ'קים על הגג ומנסה למלא את הצ'ק, אך העט לא כותב.

זהבה (לאהרון נחושה)
אז מה. תביא שנייה עט.

אהרון מחפש בכיסיו ולאחר מכן שולח יד, פותח מגירה ברכב ומחפש שם עט. אהרון מוצא עט ומעביר לזהבה. כשהוא מנסה לסגור את המגירה, הוא מביט מטה ומבחין על השטיח בקצה קטן של עטיפת קונדום. אהרון מרים את העטיפה ומביט בה, פניו מחווירות. זהבה מסיימת למלא את הצ'ק, מעבירה אותו לאהרון ומבחינה גם היא בעטיפת הקונדום. גם הרצל המגיח מאחוריה מביט אל תוך הרכב.

אהרון
מה זה? זה קודום?

זהבה
לא. מה פתאום.

הרצל
לא.

זהבה
מה כתוב על זה?

אהרון
דורקס.

116. פנים. ביתה של זהבה, פינת אוכל - יום.

זהבה, אהרון והרצל יושבים סביב שולחן בפינת האוכל. אהרון החיור שותה מים.

זהבה
בחיים לא הייתי מאמינה שדינה מסוגלת לזה.

אהרון (לזהבה)
זה לא כל כך קשה לחיות בשקר. הבעיה
שבסוף תמיד יעלו עליך.

אהרון מביט בהרצל. הרצל נלחץ.

זהבה (לאהרון)
כמה זמן אתה כבר חושד בה?

אהרון
היא לא שוכבת איתי כבר חצי שנה. היא אף פעם
לא בבית ועכשיו הקונדום הזה. **(בעיניים
דומעות)** על בטוח היא בוגדת בי!

הרצל (לאהרון)
נראה לי שאתה ממהר להסיק מסקנות.

זהבה ואהרון מביטים בהרצל בפליאה.

זהבה (לאהרון)
אהרון, עדיף תיקח חוקר פרטי לפני שאתה מפוצץ
עניינים.

אהרון
כבר לקחתי.

117. פנים. שווארמה. לילה.

הרצל נכנס למקום ומתיישב על הבר מול גידי.

גידי (להרצל)
מה להכין לך? סטייק, שווארמה או פרגית?

הרצל

כן.

גידי מהנן.

118. פנים. ביתה של זהבה, סלון - לילה.

זהבה יושבת בסלון הבית ואוכלת מקערת סלט גדולה. נראה כי לא טוב לה והיא רצה אל השירותים ומקיא.

119. פנים. מכוניתו של חוקר פרטי - יום.

אהרון יושב ברכב עם חוקר פרטי.

החוקר (לאהרון)

היא כוסית אשתך.

אהרון מביט בחוקר בכעס.

החוקר הפרטי (נלחץ)

היא נפגשת איתו על בסיס קבוע. כל שני וחמישי
בסביבות שבע ב'הילטון'.

החוקר מעביר לאהרון תמונה ובה גברים יושבים בבית קפה. במרכז התמונה עומד גבר חתיך. אהרון מביט בגבר שבתמונה שבור. כאב נראה על פניו של אהרון.
החוקר מוציא חבילת תמונות.

החוקר הפרטי

רוצה ת'תמונות של המשגל?

אהרון (בלחץ)

לא, לא.

אהרון משלם לחוקר. החוקר מוציא פנקס חשבוניות. וממלא אותו.

החוקר הפרטי (מאוכזב)
שאני ארשום לך חשבונית? זה יהיה לך הוצאת משרד
מוכרת, ככה תקבל החזר. במה אתה עובד?

אהרון (חסר סבלנות)
אינסטלאטור. עזוב. חוקר פרטי זה לא הוצאה מוכרת.

החוקר הפרטי (מהנהן בהבנה)
אני יכול לסדר לך קומבינה. אם אתה אינסטלאטור
אז אני ארשום לך 'שירותים פרטיים'.

אהרון מתעלם ויוצא מהרכב הרוס.

120. פנים. חירבה - יום. (סצנה ירדה)

121. חוץ. חירבה - יום.

הרצל מתקרב אל החירבה. בתוך החירבה נראה צוות טלוויזיה מקומית ממוקם
מסביב לזירת הסומו. הזירה מוארת בפנסים של הצוות. אהרון יושב בצד ומביט
שבור בתמונת מאהבה של אשתו שקיבל מהחוקר הפרטי. סמי וגידי עומדים בחוץ.

גידי
קילו אני לא מצליח להעלות. בחיים לא חשבתי
שלהשמין קשה כמו לרזות. כנראה יש לי קיבה קטנה.

סמי
אל תדאג, הטלוויזיה מוסיפה שמונה קילו.

הרצל מתקרב מבחין בצוות הצילום וניגש אל סמי.

הרצל (לסמי)
תגיד לי, אתה דפוק? החלטנו שאתה יורד
מהכתבה. מה, אתה רוצה שזהבה תעלה עלי?!

סמי (צועק)
מי זה החלטנו? אתה החלטת.

הרצל (מתעצבן)
סמי !

סמי (בכעס)
תגיד הרצל, כשאתה מסתכל עליי ככה, מה

אתה רואה?

הרצל (בכעס)

אני רואה מישהו שמנסה לדפוק אותי.

סמי (בכעס)

אתה מבין מה הבעיה, גם כשאתה מסתכל עליי, אתה חושב על עצמך. אבל מה לעשות? אני קיים גם בלי קשר אליך. אז תתחיל להתרגל, למה אני אגיד לך מה אני רואה כשאני מסתכל על עצמי: אני רואה כתב, לא פחות מוכשר מיעקב אילון או מיקי חיימוביץ', ורק שתדע, גם הם התחילו כמוני בערוץ המקומי.

סמי נכנס לחירבה ואז חוזר.

סמי

אתה כדאי שתחליט איזה חתיכה מהעוגה אתה רוצה. אתה רוצה סומו, תהייה גבר ותספר לה.

הרצל

אבל היא תעזוב אותי.

סמי

בעיה שלך, למה אני גמרתי לכסות לך ת'תחת.

122. פנים. חירבה - יום.

צוות הטלוויזיה המקומית ממוקם מסביב לזירת הסומו. הזירה מוארת בפנסים של הצוות. סמי עומד ליד הצלם. הרצל ואהרון מחוץ לזירה מוכנים לקרב. הרצל פונה לסמי.

הרצל (עצבני לסמי)

אתה מכוון אליי את המצלמה, אני שובר לך אותה.

סמי

תיגע במצלמה. אני מתקשר לזהבה.

הרצל ואהרון זורים מלח על רצפת ה'דוהיו', נכנסים לזירה וכורעים לתנוחת פתיחת קרב 'שיקירי'. קיטאנו מוריד את ידו מטה, הקרב נפתח. סמי מסמן לצלם להתחיל לצלם. בזירה, הרצל ואהרון מתנגשים האחד בשני בכוח רב. הם נשענים האחד על השני בכוחות שקולים. לפתע הרצל מתחיל למעוד לאחור, אהרון לוחץ בכל כוחותיו,

הרצל עומד על קצות אצבעותיו בתוך הזירה, כל גופו כבר מקומר לאחור כשאהרון מנסה להפיל אותו. הרצל מצליח להתיישר, אוחז בחגורתו של אהרון, מסובב אותו ומפיל את שניהם מהזירה. קיטאנו מסמן תיקו בידו.

הרצל (מאושר)

יש!

אהרון קם, מתפוצץ מכעס ומעיף כיסא לכיוון הרצל, הרצל מתחמק.

אהרון (בכעס להרצל)

יא בן זונה, יא חרא, יא מניאק, בגלל השטויות שלך השמנתי כמו איזה חמור. (עיניו דומעות) איך היא לא תבגוד בי, איך?! אני יכול להאשים אותה? תסתכל עליי! יא חרא, יא בן זונה מזדיין, יא מניאק. תסתכל! בגללך היא בוגדת בי.

סמי מסמן לצלם להפסיק לצלם, אך הצלם ממשיך לצלם בהתלהבות.

גידי (לאהרון בשקט)

עזוב אותו, אהרון, זה לא בסדר, אף אחד לא הכריח אותך לבוא לפה.

אהרון (היסטרי)

אתה, לפני שאתה אומר לי מה לעשות, עדיף שתצא קודם מהארון.

גידי נראה די בהלם.

גידי (לאהרון בגמגום)

מה הקשר? מה הקשר? אולי זה משהו שאני צריך לעבור עם עצמי?

סמי והרצל מביטים בגידי מופתעים.

אהרון (לגידי צועק)

משהו?! אתה כבר בן 35. תתעורר, גידי, החיים כבר התחילו.

גידי שותק די בהלם. אהרון יוצא בכיוון חדר ההלבשה.

123. חוץ. רחוב ביתה של זהבה - יום.

זהבה הולכת ברחוב, בבגדי הליכה. היא מחייגת בסלולארי אל הרצל.

124. פנים. חירבה - יום.

אהרון יושב שפוף על ספסל, מגבת על ראשו. לפתע נשמע צלצול בטלפון הסלולארי של הרצל. הטלפון מונח על הספסל לצידו של אהרון. (ברקע הרצל וסמי מתאבקים, הרצל זורק את סמי מהזירה) אהרון מזהה על הצג כי זהבה היא המתקשרת. הטלפון הרועד מתקרב לכיוון אהרון, אהרון מביט בטלפון ואז עונה.

אהרון

הלו?

זהבה (OFF)

הרצל?

אהרון

זה אהרון, זהבה.

זהבה

הי אהרון, תביא לי את הרצל.

אהרון מביט לזירה שם גידי והרצל מתאבקים.

אהרון (מבולבל)

הוא לא יכול לענות כרגע.

זהבה

הוא קבע איתי הליכה. איפה אתם?

אהרון מביט שוב לזירה שם גידי והרצל מתאבקים.

אהרון (נחוש)

הלו? זהבה, הלו? אני לא שומע, הלו, אין פה קליטה זהבה, אנחנו בחירבה של הסומו...
אנחנו בחירבה.

אהרון מנתק נסער.

125. חוץ. הבניין של זהבה - יום.

זהבה מנתקת את הטלפון מהנהגת בכאב.

126. פנים. חירבה, זירה - יום.

אהרון והרצל שוב בעיצומו של קרב. הם עומדים חבוקים במקום כאשר שניהם

מפעילים לחץ האחד על השני. הרצל מצליח לדחוף את אהרון אל שולי הזירה. רגע לפני שאהרון נופל מהזירה, נכנסת זהבה אל המקום.

אהרון (להרצל)
תראה איזה הפתעה הבאתי לך.

הרצל מרים את ראשו, מבחין בזהבה ומאבד ריכוז. אהרון מנצל את ההזדמנות ומכה את הרצל חזק בפניו. הרצל מאבד שיווי משקל ונופל מהזירה ומפסיד. הרצל שוכב על הזירה. בשכיבה הוא מביט בזהבה.

זהבה (להרצל)
אתה יודע, הייתי חייבת לראות בעיניים, כי לא האמנתי.

זהבה מסתובבת ועוזבת. הרצל ניגש אליה.

הרצל

זהבה?

זהבה מתעלמת מהרצל.

הרצל

תקשיבי לי שנייה. תקשיבי רגע.

הרצל הולך אחריה. צלם הכתבה מתחיל לעקוב אחריהם.

זהבה

חודש שלם אתה משקר, מה? לא יכולת לספר לי? מה אתה חושב שאני?

הרצל

זהבה חכי רגע.

127. חוץ. חירבה, רחוב - יום.

הרצל יוצא מהחירבה ורץ אחרי זהבה ברחוב כשרק תחתוני ה'מאוושי' לגופו.

הרצל

זהבה, אני מדבר איתך, תעצרי שנייה.

גידי יושב בחוץ. זהבה מתעלמת מהרצל, וממשיכה ללכת.

א127. חוץ. שביל חירבה- יום.

זהבה הולכת לכיוון תחנת האוטובוס הקרובה לחירבה ודופקת על דלת האוטובוס שכבר עזב את התחנה. האוטובוס עוצר וזהבה עולה. כל הנוסעים באוטובוס מביטים מהחלונות כשהם רואים את הרצל ב'מוואשי'.

ב127. חוץ. חירבה- יום.

הרצל נכנס אל רכבו ומתניע, מאחוריו מגיע רכב חיפושית. בעל הרכב צופר להרצל וחוסם אותו עם רכבו. (נהג החיפושית מסצנה 31)

בעל הרכב

שמנצ'יק, כבר אמרתי לך לא להחנות בחנייה שלי. עכשיו שיתהפך העולם ואתה לא יוצא.

הרצל מתפוצץ מעצבים. הוא יוצא מהרכב, ניגש אל החיפושית. בעל החיפושית המום, הוא פותח מעט את הדלת בכדי לצאת. הרצל בועט בדלת וסוגר אותה, מתכופף, מרים והופך את החיפושית על הצד כשהאיש בתוך הרכב. אהרון, סמי וקיטאנו שהביטו במתרחש נראים המומים. צלם הטלוויזיה מסמן לסמי שהכל מצולם.

סמי (לעצמו מרוצה)

זה הסקופ של החיים שלי.

128. פנים. תחנת משטרה, תא מעצר - לילה.

הרצל יושב בתא מעצר שבור, עדיין לבוש רק בתחתוני ה'מוואשי'. בתא אסיר. האסירים שלצידו בתא מביטים בו בתמיהה. אחד האסירים מחזיק סיגריה ופונה להרצל.

אסיר (להרצל)

יש לך אש?

הרצל המדוכא לא מרוכז. הוא עושה פעולה כאילו הוא מחפש בכיסים שבחולצתו (הוא לבוש רק בתחתונים).

הרצל (לאסיר)

לא!

שוטר נכנס לתא ומסמן להרצל לצאת. הרצל קם מופתע, הוא נרגש כאשר הוא מבחין בקיטאנו החותם על מסמכים בקבלה.

129. פנים. רכבו של קיטאנו, בחניון ביתו - לילה.

הרצל נוהג, קיטאנו לצידו. הרצל עדיין בתחתוני ה'מוואשי'. הם נכנסים לחניית בניין.

קיטאנו (מהנהן)
'אוטסוקה' (ottsuke).

הרצל
מה?

קיטאנו (מתלהב)
זה התנועה שעשית כשהפכת את האוטו.

הרצל
אוטסוקה?

קיטאנו
'אוטסוקה'. תנועה יפה, קשה, באה מתוך רגש
חזק.

הרצל (לא מרוכז)
אני אידיוט. הייתי צריך לספר לה.

קיטאנו
הרצל, 'יאקזונה' אמיתי צריך להיות מעל הכל,
מעל רגש, מעל אהבה.

הרצל
מה? יאקזונה אין לו לב?

קיטאנו
לב של יאקזונה זה רק שריר.

הרצל
אז כנראה שאני לא יאקזונה.

הרצל עוצר את הרכב בחנייה, הוא מרים את בלם היד. בלם היד נתלש ונשאר בידו.
הרצל נבוך. קיטאנו מביט בו המום.

130. פנים. ביתו של קיטאנו - לילה.

קיטאנו והרצל יושבים על הרצפה כאשר שולחן קטן מפריד ביניהם. הרצל בחלוק יפני. על

השולחן בקבוק 'סאקי'. שניהם שתויים. הרצל שיכור והוא מביט באצבעו הגדומה של קיטאנו. קיטאנו מבחין בכך. הרצל ממשיך לבהות באצבעו של קיטאנו. קיטאנו שוב מבחין בכך. קיטאנו מניח את ידו על הכוסית שעל השולחן ומזיז אותה בידו מעט ימינה ולאחר מכן מעט שמאלה. עיניו של הרצל כל הזמן עוקבות אחר האצבע הגדומה. קיטאנו מזיז שוב את היד והכוס ימינה. עיניו של הרצל שוב מלוות את הכוס. קיטאנו מביט בהרצל.

הרצל (נבוך)

זה מהיאקוזה?

קיטאנו (צוחק)

לא, זה מהסושי.

הרצל (מופתע)

אתה מתחבא ברמלה בגלל היאקוזה, לא?

קיטאנו מוזג לעצמו כוסית סאקי, שותה וצוחק.

קיטאנו (צוחק ומסמן לא בראשו)

אני כאן מתוך ציונות. 'ושבו בנים לגבולם'. זה מהתנ"ך שלנו, לא?

הרצל

מהתנ"ך שלנו.

קיטאנו

אמרתי שלנו.

הרצל

מה, אתה יהודי?

קיטאנו (מחייך)

תלוי את מי שואלים. אנחנו ב'מקויה' ציונים יפנים, אחד מ-10 השבטים האבודים. זה מצווה שלנו לחיות פה. היום אני יותר רמלאי מיפני... נסתרות הן דרכי האלוהים.

הרצל

אם הוא הביא אותך לפתוח 'סושי' ברמלה, חופשי נסתרות... כולם במסעדה חושבים שהיית ביאקוזה. נראה לי עכשיו הם יתאכזבו.

קיטאנו

אז אל תאכזב אותם.

הרצל

אני גמרתי עם שקרים.

הרצל קם, גם קיטאנו קם, הם ניגשים אל דלת הכניסה.

הרצל

תודה על הכל קיטאנו.

קיטאנו (מחייך)

ממחר נראה אם אתה גם יודע לבשל במסעדה.

הרצל מביט בקיטאנו נרגש. קיטאנו קד להרצל קידה רבת רושם. הרצל מתחיל גם הוא לקוד לקיטאנו, אך מוותר על הקידה ומחבק אותו חזק.

131. פנים. דירתם של מונה והרצל, סלון. לילה.

הרצל נכנס חזרה לביתו עדיין קצת שיכור, לבוש בחלוק היפני. מונה יושבת בסלון.

הרצל

זהבה התקשרה?

מונה (בטוניסאית)

'טייח מיז'לק', הרצל (נפל לך המזל), מה זה?
אתה שיכור? אתה לא מתבייש? אני רואה שהזהבה
הזו עשתה לך שחור. (כישוף)

הרצל

את יכולה להירגע, היא זרקה אותי.

מונה

שלא תיקח ללב, אתה יותר מידי טוב בשביל
ה'בְּרָלָה' (השמנה) הזאתי.

הרצל מסובב את מונה למראה.

הרצל (בכעס)

אימא! כדאי שקודם תסתכלי לפה לפני שאת
מדברת, למה שאת לא במקום לשפוט אף אחד!

הרצל נכנס לחדרו. מונה לא עונה. היא נשארת בסלון פגועה ומביטה במראה.

132. פנים. ביתו של גידי. חדר שינה קטן - לילה.

גידי שוכב במיטה על הבטן, כשמרפקיו על המיטה וראשו טמון בין כפות ידיו. מולו

מונח מחשבו הנייד. על צג המחשב תמונתו של **עינב מהאינטרנט**. גידי בוהה בתמונה.

133. פנים. מלון הילטון בתל אביב - יום.

אהרון עומד בלובי במלון הילטון. הוא מוציא מכיסו את התמונה שקיבל מהחוקר הפרטי ומביט בה שוב. דינה נכנסת אל המלון, אהרון מסתתר.

134. פנים. חוף ים מלון הילטון - יום. (ירד)

135. פנים. בריכה ריקה במלון הילטון בתל אביב - יום. (בריכה ריקה במקום הים)

דינה והמאהב שלה, יושבים על שפת הבריכה ומתנשקים. בסיום הנשיקה אנו מבחינים באהרון העומד מולם.

דינה (מבוהלת)

אהרון?

דינה והמאהב נעמדים. אהרון מופתע מכך שהמאהב מאוד שמן.

אהרון (בכאב)

איתו את בוגדת בי? איתו? הוא יותר שמן ממני.

המאהב השמן (פגוע)

אתה אומר את זה כאילו שזה דבר רע.

אהרון מסתובב ועוזב.

136. חוץ. רכבו של אהרון ברמלה . לילה.

אהרון יושב ברכבו ליד פיצוציה. הוא מוציא את התמונה שקיבל מהבלש הפרטי, מביט בה שוב היטב ומגלה להפתעתו שהמאהב השמן של אשתו מצולם גם הוא באותה התמונה לצד הגבר הרזה שנחשד בטעות כמאהב. הוא מביט הצידה ומבחין בכתבתו של סמי המשודרת בטלוויזיה בתוך פיצוציה. למעלה במסך רץ הכיתוב "עדשה מקומית".

סמי

תאמינו או לא, אבל בעוד כשלושה שבועות מתקיימת ברמלה תחרות סומו אמיתית. המנצח בתחרות ייצג את ישראל בטורניר הסומו לחובבים ביפן.

137. פנים. ביתם של מונה והרצל, סלון. לילה.

הרצל יושב בסלון וצופה בכתבה בערוץ 2. מונה נכנסת לסלון, נעמדת מאחוריו וצופה

בכתבה מבלי שירגיש. בטלוויזיה נראים אימוני הסומו ביער. סמי מקריין בכתבה כשהוא לבוש בתחתוני המוואשי. למטה במסך כתוב באדיבות הערוץ המקומי רמלה.

סמי (בכתבה)

בשקט, בשקט, חמישה מטרים מתחת לאדמה,
החליטו ארבעה גברים מרמלה לקחת את השומן
לידיים ולהפוך למתאבקי סומו.

137א. חוץ. יער. יום.

סמי מקריים בכתבה. הדיאלוג בסצנה 138. בסצנה גידי מלביש את אהרון במוואשי.

138. פנים. מסעדה יפנית, מטבח – לילה. (נוספו דיאלוגים)

איטו והעובדים במסעדה היפנית מצטופפים מול הכתבה בטלוויזיה. סמי עומד ומקריין כאשר גידי מלביש אותו בתחתוני הסומו.

סמי (בכתבה)

לבישת תחתוני המוואשי היא טקסית, והיא
נמשכת למעלה מעשרים דקות.

בכתבה, סמי מסתובב במקום כמו רקדנית בזמן שגידי מלפף סביבו את בד התחתונים.

גידי (מדבר למצלמה מאחור)

זה כמו איך שאני עושה שווארמה.

בשלב זה בכתבה נראה קרב סומו בין הרצל לאהרון. העובדים מגיבים בצעקות התלהבות מול הטלוויזיה.

139. פנים. חדר טלוויזיה בכלא. לילה. (סצנה ירדה)

140. פנים. ביתה של זהבה, סלון – לילה.

זהבה צופה בסוף הכתבה, דמעות בעיניה. בכתבה הרצל הופך את החיפושית.
זהבה מכבה את טלוויזיה.

141. חוץ. בר ה'סדאמוס' בתל אביב. לילה. (סצנה ירדה)

142. פנים. גיי בר ה'סדאמוס' בתל אביב. לילה.

בתוך הבר האפלולי יושבים גברים. הגבר הגדול הלבוש בעור נכנס לבר. עם כניסתו ניתן להבחין כי מדובר בגידי. כל הגברים מביטים בו בהתרשמות רבה. גידי מהלך זקוף ונרגש בכיוון הבר, מתיישב ופונה בקשיחות אל הברמן.

גידי

קולה בבקשה.

הברמן הוא עינב (הבחור מהאינטרנט). עינב מניח קולה על הדלפק ומחייך בחום.

143. פנים. מסעדה יפנית, מטבח – יום.

הרצל לבוש בלבן כשכובע של שף לראשו. הוא מגלגל במהירות סושי. הוא לוקח סכין חדה ופורש את גליל הסושי לפרוסות עגולות ומניח כל יחידת סושי בנפרד. בתוך כל עיגול סושי ישנה צורה אומנותית של סמל 'יין יאנג' כששתי נקודות הסמל עשויות מביצי דגים. עובד המטבח איטו מביט בסושי בהתלהבות.

הרצל (לאיטו ביפנית קולחת)
המנה מוכנה. אתה יכול להגיש אותה.

איטו נראה מאוד מופתע מהיפנית הקולחת של הרצל.

איטו (ביפנית להרצל)
אתה מדבר יפנית?

נראה כי הרצל לא מבין את דבריו של איטו.

הרצל (לאיטו בעברית)
מה???

איטו צוחק.

איטו
אתה צריך ללמוד יפנית, בשביל יפן.

הרצל
עזוב, מה איבדתי שם?

איטו מביט בהרצל מופתע.

144. פנים ביתו של גידי - לילה. (סצנה ירדה)

145. פנים. סלון ביתו של גידי - לילה. (סצנה ירדה)

146. חוץ. גגות בניינים ברמלה - לילה. (סצנה ירדה)

147. פנים. השווארמה של גידי. לילה.

בשווארמה, גידי, סמי ואהרון. הרצל נכנס ומתיישב שבור. לא מביט לחברה בעיניים.

הרצל (הרוס)

זהבה גמרה איתי... הסומו הזה הרס לנו את החיים
ואני לוקח אחריות על זה. (מביט בסמי) אני מרגיש
חרא ששמתי לך רגל, וגידי אני מרגיש שבגללי עשית
משהו שאולי לא רצית...

אהרון (בכעס)

תגיד לי, מי אתה חושב שאתה שתדבר אלינו
ככה? למה מי אתה, אלוהים? אתה צריך להיות
גאה בו שהוא יצא מהארון, למה מה הוא צריך
לחיות כמוך בשקר?

הרצל מרים את מבטו ומביט באהרון מבואס, אהרון מביט בו.

הרצל (מבואס לאהרון)

דינה עזבה אותך, אז אל תעשה לי הצגה.

אהרון (מחייך בכאב)

אתה יכול להיות רגוע למה דינה בגדה בי בגלל
שאני חרא של בעל ולא בגלל שאני שמן ואתה
יודע מה, מגיע לי.

סמי (להרצל)

קאלק שם לי רגל? אני בראס בן ענק, הבאתי
אכבר כתבה (מתלהב) ועוד בערוץ שתיים.

הרצל (מהנהן הרוס)

אני גמרתי עם הסומו.

סמי

הינה התחלנו?

גידי

אתה יודע כמה חסויות קיבלנו מעסקים ברמלה
אחרי הכתבה? קיטאנו כבר חתם איתם.

אהרון (להרצל)

אתה, כדאי שתשאל את עצמך אם זה שאתה פורש,
זה לא אומר שאתה משקר לעצמך ורק שתדע שאם
אתה באמת רוצה את זהבה אז כדאי שתראה לה
בשישי מה אתה באמת שווה. רק אל תפתח ציפיות
כי אתה הולך להפסיד. אבל איך קיטאנו אומר,
להפסיד בכבוד לא פחות חשוב מלנצח.

הרצל מחייך ומהנהן הרוס. סוררת שתיקה .

גידי (מחייך)

אז אתם שומעים איזה דייט היה לי אתמול?

סמי (קוטע את גידי)

גידי, בוא תסתפק כרגע בזה שאנחנו מקבלים
אותך, ולא דופקים לך מכות, בסדר?!

גידי מהנהן בהבנה ושותק.

148. פנים. יורדי משקל, ליד המשקל – יום.

קבוצת גברים ונשים עומדת סביב המשקל. זהבה עולה על המשקל, נשקלת וזוכה לבוז מהקבוצה כאשר המשקל מורה 112. זהבה יורדת מהמשקל כשהיא מבואסת. זהבה נעמדת ליד גאולה המדריכה.

גאולה (לזהבה)

אני שמחה שחזרת, רק כואב לי לראות איך
הרסת את הגוף שלך ככה.

זהבה (לגאולה בהתנצלות)

גאולה, אני לא יודעת מה להגיד לך, אני עושה
דיאטת רצח וממשיכה להתנפח. מה גם שאני מקיאה
כמו איזה אישה בהיריון.

גאולה (המומה)

את בהריון?

זהבה (נלחצת)

מה?

דבריה של זהבה מכים בה. צלצול נשמע מהסלולארי של זהבה, על הצג רשום
הרצל. זהבה מנתקת. גאולה מושכת את זהבה הצידה.

גאולה (בחום)

תיזהרי מהיריון, זהבה, את יודעת מה היריון
עושה לגוף שלך?! זה לא בשבילך היריון עכשיו,
את עוד תכפילי את עצמך עם הגנים שלך.

זהבה המומה מדבריה של גאולה.

גאולה
אחרי לידה שום דיאטה כבר לא תעזור לך.
תשמעי ממני ותתרחקי מהיריון כמו מאש.

זהבה (בזעזוע)
בואנה, גאולה, את ממש מפגרת.

גאולה (מופתעת)
סליחה?! (בזלזול) טוב, בסדר, תישארי שמנה
כל החיים שלך.

זהבה מסתובבת ועוזבת.

149. פנים. חירבה - יום. (מעבר זמן)

החבר'ה נשקלים כל אחד בתורו. הרצל עולה על המשקל, מחוג המשקל מורה 147 ק"ג. חברי הקבוצה מוחאים לו כפיים. הרצל יורד מהמשקל וסמי עולה אחריו.

150.** פנים. חירבה - יום. (מעבר זמן)

151. פנים. חירבה - יום. (מעבר זמן) (לילה הפך ליום)

סמי, גידי, אהרון, והרצל מתרגלים שיקו.

קיטאנו (ביפנית)
איצ'י, ני, סאן, צ'י, גו, רוקו. (אחת, שתיים, שלוש,
ארבע, חמש, שש)

152. פנים. חירבה - יום. (מעבר זמן) (לילה הפך ליום)

תרגיל ה'שיקו' ממשיך וישנו מעבר זמן ולקבוצה נוספים עוד שלושה מתאבקים
חדשים ושמנמנים. כך שבסיום האימון הקבוצה מונה שמונה מתאבקים.

153.** פנים. סלון ביתה של זהבה - יום.

בסיר מתבשל ספגטי. מרחוק, זהבה לוחצת על כפתור המשיבון ומקשיבה להודעות.
בבית נשמע קולו של הרצל. זהבה יושבת בפינת האוכל, ואוכלת בתיאבון ספגטי.

הרצל במשיבון
(צפצוף) הי זהבה, זה הרצל. תחזרי אלי לסלולארי...
(צפצוף) הי, שוב הרצל. לא חזרת אלי. הסוללה של
הסלולארי נגמרת לי, אז את יכולה להשיג בטלפון אפס,
שמונה, שש, שתיים, אפס, שש, שלוש, שתיים, אחת...

154. חוץ. השוק ברמלה - יום. (המשך סיקוונס אימונים)

(קליפ אימונים מוזיקאלי) הרצל רץ לאורך הבאסטות בשוק בבגדי ספורט. (על רקע הסצנות הבאות ממשיכים לשמוע את ההודעות במשיבון של זהבה). (זהבה צוחקת)
המשך הרצל במשיבון
(צפצוף) הי זהבה. עכשיו את יכולה להשיג אותי במספר
אפס שמונה שבע שתיים אפס שש חמש אחת...

155. חוץ. יער בן שמן - יום. (סיקוונס אימונים)

הרצל מתאמן. צעקות נשמעות במעבה היער. בין העצים עומד הרצל ומכה בגזעי עצי הברוש בכל כוחו.

המשך הרצל במשיבון
(צפצוף) הי, רק רציתי להגיד שהטענתי את הסוללה
ושאני מבטיח לא להטריד שוב... (צפצוף) הי זהבה.
הייתה לי עכשיו שיחה לא מזוהה לסלולארי שלא
הספקתי לענות לה ורציתי לבדוק אם זו הייתה את...
גם אם לא, אז רציתי להגיד שאני מצטער ושאני
אוהב אותך, שמחר התחרות ושרציתי שתבואי. זה
הכי חשוב לי שתבואי. בבקשה תבואי.

156. חוץ. הבניין של זהבה, רחוב - יום. (ירדה סצנה)

157. חוץ. גג בניין ביתם של הרצל ומונה - ערב (המשך סיקוונס אימונים)

הרצל שוכב על ריצפת הגג ועושה כפיפות בטן. ידיו מאחורי ראשו והוא עולה בכיוון ברכיו. הוא מתאמץ ונראה מאוד מזיע.

הרצל (צועק סחוט)

שלוש.

הרצל נשכב לאחור באפיסת כוחות.

המשך משיבון (צפצוף)
היי זהבה. זה אהרון. רק רציתי להגיד שחלאס עם
האוונטות, את יודעת שהוא חולה על התחת שלך.
ביי... שנייה, שנייה, גידי רוצה להגיד לך משהו...
(קולו של גיד נשמע) היי זהבה, אני הומו. ביי.

158. פנים. אולם תחרות הסומו- יום.

אולם הספורט מלא עד אפס מקום באנשים. בין היושבים בקהל, מונה והעובדים

היפנים. במרכז האולם זירת סומו מקצועית.

כרוז

תחרות הסומו ברמלה מוגשת בחסות 'מלכי
השווארמה', 'בגט הזהב', 'פלאפל המרכז' ו'פיצה
בועז'.

קבוצת הסומו נכנסת לאולם בטור. הרצל מחפש בעיניו אחר זהבה באולם. גם אהרון
מחפש את דינה בין הקהל.

הרצל (לאהרון)
אתה רואה את זהבה?

אהרון (להרצל)
ראית את דינה?

שניהם מסמנים לא בראשם מאוכזבים.

כרוז (נשמע בחלל האולם)
קבלו בבקשה את גדעון שמש, הרצל מסיקה,
אהרון בן דויד, סמי בוקובזה, ירוסלב טפליצקי,
ירון דדון, ושמשון סלע.

הקהל מריע. גידי הוא היחיד במתאבקים שה'מוואשי' שלו בצבע. גידי נרגש. הרצל
מהלך בראש המתאבקים. מונה פונה לאישה היושבת לצידה בקהל.

מונה

זה הבן שלי.

האישה מביטה על חבורת השמנים.

הבחורה (למונה)

מי מהם?

מונה (מחייכת לבחורה בגאווה)

השמן.

מתאבקי הסומו ממשיכים להיכנס אל האולם. המתאבקים פותחים בטקס פתיחת
תחרות, הם מוחאים כף ולאחר מכן מרימים יד ימין, מושכים מעלה את ה'מוואשי'
ולסיום מניפים את שתי הידיים לצדדים. קיטאנו עומד בצד הזירה כשהוא לבוש
כשופט סומו.

159. פנים. אולם תחרות הסומו הארצית - יום. (עינב ירד)

אהרון וגידי עומדים בשולי הזירה האחד מול השני ומפזרים קצת מלח על הזירה. הם

מוחאים כף, פותחים ידיהם לצדדים.

כרוז (ברקע)

אהרון בן דויד מול גדעון שמש.

אהרון וגידי נכנסים אל תוך הזירה ויורדים לתנוחת פתיחת קרב.

גידי (לאהרון)

אה... אהרון רציתי לבקש ממך...

אהרון (קוטע את גידי)

גידי, זה לא תוכנית כבקשתך פה.

אהרון מחייך בחום, גם גידי מחייך. קיטאנו מסמן בידו על פתיחת הקרב. קיטאנו מתבונן בריכוז מהצד. אהרון וגידי שעונים איש אל כתף חברו, אוחזים אחד לשני בתחתוני המאוושי. אהרון מנסה להרים את גידי מהמאוושי ולא מצליח, גידי במפתיע הודף את אהרון בקפיצות קטנות לכיוון שפת הזירה, אהרון מחליק לאחור. אהרון נתמך בעזרת רגליו בשולי הזירה, דוחף חזק בעזרת ראשו את גידי חזרה למרכז הזירה, גידי מועד, נופל לאחור. קיטאנו מצביע על אהרון כמנצח. הקהל מריע. אהרון קד לקיטאנו ולאחר קד לגידי. גידי קד לו ויורד מהזירה מבואס.

160. פנים. אולם תחרות הסומו הארצית - יום.

סמי והרצל עומדים בתוך הזירה בתנוחת פתיחת קרב. קיטאנו מסמן בידו על פתיחת הקרב. הרצל אוחז בתחתוניו של סמי ודוחק אותו אל שולי הזירה. סמי נשען על הרצל עם כל משקלו תוך שהוא מנסה לא ליפול. גבו של סמי קעור לאחור והוא עומד ליפול מהזירה. סמי מצליח להזדקף חזרה תוך שהוא הודף את הרצל לאחור. הרצל מתכופף, משעין את סמי על גבו ומפיל אותו נופל עליו. קיטאנו מצביע על הרצל כמנצח. מרחוק נראית מונה, כשהיא מוחאת כף בהתלהבות יחד עם הקהל. סמי יורד ומתיישב ליד גידי על ספסל המפסידים. הרצל מחפש אחר זהבה בקהל. בודק בסלולארי אם קיבל הודעה.

161. פנים. אולם תחרות הסומו הארצית - יום.

הרצל יושב על ספסל ליד המתאבקים האחרים. ברקע נראית הזירה בעיצומו של קרב. אהרון הופך מתאבק אחר (חדש) אל מחוץ לזירה, קיטאנו מצביע על אהרון כמנצח. הקהל מריע, אהרון קד לקיטאנו, יורד מהזירה ומתיישב ליד הרצל.

162. פנים. אולם תחרות הסומו הארצית - יום.

הרצל ומתאבק חדש, ירוסלב טפליצקי (40), איש גדול מאוד, עומדים בשולי הזירה האחד מול השני ומפזרים מלח על הזירה. הם מוחאים כף, פותחים ידיהם לצדדים ונכנסים אל תוך הזירה לתנוחת פתיחת קרב. ברקע הכרוז:

כרוז (נשמע בחלל האולם)

ירוסלב טפליצקי מול הרצל מסיקה.

קיטאנו מורה בידו על פתיחת הקרב. הרצל מייד שועט קדימה, דוחף את ראשו בין רגליו של ירוסלב, נעמד ומעיף אותו אל מעבר לכתפו. קיטאנו מצביע על הרצל כמנצח. המתאבק ירוסלב יורד ומצטרף לספסל המפסידים עליו כבר יושבים סמי, גידי, ומתאבק חדש שהפסיד לאהרון.

162א. פנים אולם תחרות. לילה. (נוספה סצנה)

אהרון דוחף מתאבק חדש מהבמה.

165**. פנים. אולם תחרות הסומו, חדר הלבשה - לילה.

הרצל מזיע. מבטו עצוב. מונה נכנסת. היא מתיישבת לידו, מוציאה מתיקה מגבונים לחים ומסירה את האיפור מפניו. הרצל נראה שבור.

הרצל (בצער)

ראית את זהבה? כי אני לא מצאתי אותה.

מונה (מסמנת לא בראשה)

אתה אוהב אותה, אה?!

הרצל מביט במונה ומהנהן.

מונה

יצאת כמו אבא שלך, אוהב שיש מה לתפוס אצל אישה... (דומעת ומחייכת)

הרצל נבוך. מונה מחייכת אליו.

166. פנים. אולם תחרות הסומו - לילה.

הזירה ריקה ממתחרים, בחור צעיר שופך חול חדש ונקי על הזירה. ברקע נשמע קול תיפוף רצוף ורחש קהל. אהרון והרצל מתקרבים לזירה משני צידיה. הם מוחאים כף, פותחים ידיהם לצדדים ונכנסים אל תוך הזירה לתנוחת פתיחת קרב. קיטאנו מסמן בידו על פתיחת הקרב. אהרון והרצל שועטים האחד לכיוון השני. הרצל אוחז בחגורתו של אהרון ומנסה להזיז אותו אל מחוץ לזירה. לפתע הוא מבחין בשורה הראשונה של הקהל בדינה אשתו. אהרון מחייך, מתמלא מרץ, אוחז בחגורתו של הרצל ומתנגד בחוזקה. הרצל עוזב בזריזות את חגורתו של אהרון וסוטר לו על פניו מקדימה בשתי ידיים בזמנית. אהרון מנסה לדחוף את הרצל גוף אל גוף. הרצל הודף את אהרון חזרה בעוצמה פראית, לפתע אוחז בו בחיבוק, מניפו באוויר ומגלגל אותו אל מחוץ לזירה. מסביב הקהל נעמד על רגליו ומריע להרצל. אהרון מפסיד אך הוא קם מאושר, רץ אל דינה מחבק ומנשק אותה. הרצל עומד בזירה עצוב, הוא מביט באהרון ודינה נרגש כשדמעות בעיניו.

הכרוז (נלהב)

המנצח בתחרות הסומו שממומנת בחסות 'מלכי השווארמה', 'בגט הזהב', 'פלאפל המרכז' ו'פיצה בועז'. הוא הרצל מסיקה.

כולם מביטים לכיוון הזירה שם עמד הרצל, (הקהל, הכרוז, קיטאנו, איטו, מונה, אהרון ואישתו, סמי וגידי) אך הם מופתעים לגלות שהרצל לא שם.

167. חוץ. רחובות ברמלה – לילה (בין ערביים).

הרצל רץ מהר מאוד ברחובות רמלה כשהוא לבוש רק בתחתוני המוואשי. אנשים ברחוב נעצרים ומביטים בו המומים.

168א. פנים. חדר מדרגות. יום. (נוספה סצנה)

הרצל עולה במדרגות.

168. פנים. חדר מדרגות - לילה.

הרצל נעצר מתנשף מול דלתה של זהבה. הוא דופק בדלת ומציץ בעינית.

169. פנים. בית זהבה, ליד דלת הכניסה - לילה.

זהבה מתקרבת אל דלת ביתה ומציצה בעד העינית. הרצל נראה (עדשה רחבה) בחוץ. היא מתרחקת קצת מהדלת, לא עונה.

170. פנים. בניין ביתה של זהבה, חדר מדרגות - לילה. (זר פרחים ירד)

הרצל עומד קרוב מאוד לדלת ביתה של זהבה, נוקש בדלת. זהבה לא עונה.

הרצל

זהבה, אני יודע שאת שם. ראיתי. אני מצטער
שלא הייתי ישר איתך. אני חייב שנדבר. את רוצה
שנדבר ככה, אז נדבר ככה.

הרצל נשען עם גבו אל הדלת וגולש אל הרצפה.

הרצל (דמעות בעיניו)

זה יותר חזק ממני, זהבה. יש לי קטע כזה מאז שאני זוכר את
עצמי - אני משקר כדי שכולם יהיו מרוצים. כל החיים אני
משקר לעצמי ועושה דיאטות כי ככה אומרים לי שצריך. זהבה
שיקרתי כי לא רציתי שתלכי ובגלל ששיקרתי הלכת. אני
רציתי לספר לך ופחדתי. אבל עכשיו אני מבטיח להיות ישר
איתך. זהבה, עכשיו זאת הפעם הראשונה בחיים שלי שאני
לא מרגיש 'הרצל השמן', זאת פעם ראשונה בחיים שלי שאני
מישהו וזה לא בגלל הסומו, אולי קצת, אבל זה בעיקר בגלל
שאני אוהב אותך. את יודעת מי ניצח ולא לקח את הגביע?
את יודעת למה? כי את לא היית שם, כי אני מתגעגע
אלייך ואני כבר לא יודע מה לעשות. אני אוהב
אותך, זהבה, הלב שלי זה לא רק שריר...

זהבה פותחת את הדלת נרגשת. הרצל נופל על הרצפה.

הרצל

רוצה להתחתן?

זהבה (מרצינה)

אני מכירה אותך כולה שלושה חודשים, מתוכם
חודש אנחנו לא מדברים כי אתה שקרן. אימא
שלך לא סובלת אותי כי אני שמנה וחוף מזה
שאתה הבנאדם הכי לא רומנטי בעולם... יש לך
מזל שאני בהיריון...

הרצל המום, עיניו נפתחות לרווחה מאושר. זהבה מחייכת, דמעות בעיניה.

הרצל (מחייך לחוף)

אני לא יודע אם אני מוכן לילד.

זהבה

ולשניים?

הרצל בשוק, זהבה צוחקת ומנשקת אותו. המצלמה מתרחקת מהם.

172 חוף. רחוב טוקיו - לילה. (סצנה 171 ירדה)

קליפ של רחובות המזוהים מאוד עם העיר טוקיו.

173 פנים. אולם תחרות הסומו ביפן - לילה.

מסביב לזירת סומו גדולה, בין קהל יפני, יושבים נרגשים מונה, קיטאנו וזהבה. אל
האולם נכנסים מתאבקי סומו גדולים משלל מדינות. הרצל עומד שני בין המתאבקים
הגדולים כשהוא מחזיק את דגל ישראל. שמונת המתאבקים השמנים מסתדרים
במעגל סביב ה'דוהיו'. השופט היפני קורא למתאבקים הראשונים.

שופט יפני (ביפנית)

אושקי יאצו יתמודד מול הרצל מסיקה שהגיע
אלינו מישראל בחסות 'מלכי השווארמה', 'בגט
הזהב', 'פלאפל המרכז' ו'פיצה בועז רמלה'.

הרצל ומתחרה יפני עולים לזירה ורוכנים האחד מול השני. חיוך קטן על פניו של הרצל עיניו
בורקות. השופט מכריז על פתיחת קרב. הרצל והמתאבק עטים אחד בכיוון השני.

סוף.